

EURÓPSKA ÚNIA

EURÓPSKY PARLAMENT

RADA

V Bruseli 27. októbra 2021
(OR. en)

2018/0063 A (COD)

PE-CONS 54/21

EF 209
ECOFIN 621
JAI 758
JUSTCIV 98
EJUSTICE 66
COMPET 501
EMPL 301
SOC 407
DRS 37
CODEC 937

LEGISLATÍVNE AKTY A INÉ PRÁVNE AKTY

Predmet: SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o správcoch úverov
a nákupcoch úverov a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2014/17/EÚ

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2021/...

Z ...

o správcoch úverov a nákupcoch úverov a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2014/17/EÚ

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 53 a článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky¹,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru²,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom³,

¹ Ú. v. EÚ C 444, 10.12.2018, s. 15.

² Ú. v. EÚ C 367, 10.10.2018, s. 43.

³ Pozícia Európskeho parlamentu z 19. októbra 2021 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z

keďže:

- (1) Vytvorenie komplexnej stratégie na riešenie otázky nesplácaných úverov je pre Úniu prioritou. Zatiaľ čo za riešenie nesplácaných úverov sú v prvom rade zodpovedné úverové inštitúcie a členské štáty, Únia takisto prejavuje jasný záujem o zníženie súčasného objemu nesplácaných úverov, ako aj o zabránenie nadmernému vytváraniu nesplácaných úverov v budúcnosti. Vzhľadom na vzájomnú prepojenosť bankového a finančného systému v rámci Únie, kde úverové inštitúcie pôsobia vo viacerých jurisdikciách a členských štátoch, existuje značný potenciál účinkov presahovania medzi členskými štátmi a Úniou vo všeobecnosti, a to z hľadiska hospodárskeho rastu aj z hľadiska finančnej stability.
- (2) Integrovaný finančný systém posilní odolnosť hospodárskej a menovej únie voči nepriaznivým otrasom tým, že uľahčí súkromné cezhraničné rozdelenie rizika, pričom zároveň zníži potrebu verejného rozdelenia rizika. V záujme dosiahnutia týchto cieľov by Únia mala dobudovať bankovú úniu a ďalej rozvíjať úniu kapitálových trhov. Posilnenie bankovej únie si vyžaduje riešenie vysokého objemu nesplácaných úverov a ich možného hromadenia v budúcnosti, čo je nevyhnutné na zabezpečenie konkurencie v bankovom sektore, zachovanie finančnej stability a podporenie poskytovania úverov s cieľom vytvárať pracovné miesta a posilňovať rast v rámci Únie.

- (3) Rada vo svojich záveroch z 11. júla 2017 o akčnom pláne riešenia nesplácaných úverov v Európe (ďalej len „akčný plán“) vyzvala rôzne inštitúcie, aby prijali primerané opatrenia na ďalšie riešenie vysokého objemu nesplácaných úverov v Únii a na predchádzanie ich možnému hromadeniu v budúcnosti. V akčnom pláne sa stanovuje komplexný prístup, ktorý sa zameriava na kombináciu doplnkových politických opatrení v štyroch oblastiach: i) bankový dohľad a regulácia; ii) reforma rámcov reštrukturalizácie, platobnej neschopnosti a vymáhania dlhov; iii) rozvoj sekundárnych trhov pre ohrozené aktíva; a iv) podpora reštrukturalizácie bankového systému. Kroky v týchto oblastiach sa majú podnikať na vnútroštátnej úrovni a vo vhodných prípadoch na úrovni Únie. Komisia oznámila podobný zámer vo svojom oznámení z 11. októbra 2017 o dobudovaní bankovej únie, v ktorom vyzvala na predloženie komplexného balíka opatrení na riešenie nesplácaných úverov v rámci Únie.
- (4) Táto smernica spolu s inými opatreniami, ktoré predložila Komisia, ako aj s krokmi, ktoré podnikla Európska centrálna banka (ďalej len „ECB“) v kontexte bankového dohľadu v rámci jednotného mechanizmu dohľadu a európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) (ďalej len „EBA“) zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010¹, vytvorí pre úverové inštitúcie vhodné prostredie na riešenie nesplácaných úverov v ich súvahách a zníži riziko hromadenia nesplácaných úverov v budúcnosti.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (5) Pri vytváraní makroprudenciálnych prístupov na zabránenie vzniku celosystémových rizík spojených s nesplácanými úvermi sa od Európskeho výboru pre systémové riziká zriadeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010¹ vyžaduje, aby vo vhodných prípadoch vydal makroprudenciálne varovania a odporúčania týkajúce sa sekundárneho trhu s nesplácanými úvermi.
- (6) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/630² sa do nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013³ zaviedli nové pravidlá, ktorými sa od úverových inštitúcií vyžaduje, aby vyčlenili dostatočné zdroje, keď sa nové úvery stanú nesplácanými, čo by malo vytvoriť vhodné stimuly na riešenie nesplácaných úverov v počiatočnom štádiu a zabrániť ich nadmernému hromadeniu. Keď sa úvery stanú nesplácanými, efektívnejšie mechanizmy vymáhania v prípade zabezpečených úverov by úverovým inštitúciám umožnili uplatniť ucelenú stratégiu na vymáhanie nesplácaných úverov za podmienok silných a účinných záruk pre dlžníkov. Ak by však objem nesplácaných úverov príliš vzrástol, úverové inštitúcie by mali mať možnosť predať ich iným subjektom na efektívnych, konkurencieschopných a transparentných sekundárnych trhoch. Pri tom ich riadia príslušné orgány úverových inštitúcií, a to na základe svojich existujúcich právomocí špecifických pre banky, tzv. druhého piliera, podľa nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Ak sa nesplácané úvery stanú značným a rozsiahlym problémom, členské štáty majú možnosť zriadiť vnútroštátne správcovské spoločnosti alebo stanoviť iné alternatívne opatrenia v rámci súčasných pravidiel štátnej pomoci a riešenia krízových situácií bánk.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010 z 24. novembra 2010 o makroprudenciálnom dohľade Európskej únie nad finančným systémom a o zriadení Európskeho výboru pre systémové riziká (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 1).

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/630 zo 17. apríla 2019, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o minimálne krytie strát pri problémových expozíciách (Ú. v. EÚ L 111, 25.4.2019, s. 4).

³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (7) Táto smernica by mala úverovým inštitúciám umožniť lepšie riešiť úvery, ktoré sa stanú nesplácanými, a to zlepšením podmienok pre predaj úveru tretím stranám. Okrem toho, ak úverové inštitúcie čelia veľkému hromadeniu nesplácaných úverov a nedostatku zamestnancov alebo odborných znalostí na ich riadne spravovanie, mali by mať možnosť pristúpiť buď k externému zabezpečeniu spravovania uvedených úverov špecializovaným správcom úverov, alebo k prevodu zmluvy o úvere na nákupcu úveru, ktorý má potrebný záujem podstupovať riziká a odborné znalosti na ich riadenie.
- (8) Zatiaľ čo vo verejných diskusiách sa bežne používajú termíny „pôžičky“ a „banky“, ďalej sa používajú presnejšie právne termíny, a to „úver“ alebo „zmluvy o úvere“ a „úverová inštitúcia“. Táto smernica sa okrem toho vzťahuje na práva veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere, ako aj na samotnú nesplácanú zmluvu o úvere.
- (9) Táto smernica by mala podporiť rozvoj sekundárnych trhov s nesplácanými úvermi v Únii odstránením prekážok pre prevod nesplácaných úverov úverovými inštitúciami na nákupcov úverov a stanovením záruk pre tento prevod pri súčasnom zachovaní práv dlžníkov. Akékoľvek prijaté opatrenia by mali harmonizovať požiadavky na povolenie pre správcov úverov. Touto smernicou by sa mal preto zriadiť rámec Únie pre nákupcov aj správcov nesplácaných zmlúv o úvere vydaných úverovými inštitúciami, pričom správcovia úverov by mali získať povolenie od príslušných orgánov členských štátov a mali by podliehať ich dohľadu.

- (10) Nákupcovia úverov a správcovia úverov v súčasnosti nemôžu využívať výhody vnútorného trhu v dôsledku prekážok, ktoré vznikajú z dôvodu rozdielnych vnútroštátnych režimov, keďže neexistuje osobitný a ucelený režim regulácie a dohľadu. V súčasnosti neexistujú spoločné normy Únie pre reguláciu správcov úverov. Predovšetkým neboli stanovené žiadne spoločné normy pre reguláciu vymáhania dlhov. Členské štáty majú veľmi odlišné pravidlá pre to, ako môžu nákupcovia úverov získať zmluvy o úvere od úverových inštitúcií. Nákupcovia úverov, ktorí nakupujú úver vydaný úverovými inštitúciami, nie sú v niektorých členských štátoch regulovaní, zatiaľ čo v iných členských štátoch podliehajú rôznym požiadavkám, pričom niekedy ide o požiadavku získať povolenie pôsobiť ako úverová inštitúcia. Tieto rozdiely medzi regulačnými požiadavkami mali za následok značné prekážky pre zákonné cezhraničné nakupovanie úverov v Únii, najmä zvýšenie nákladov na dodržiavanie predpisov pri snahe nakúpiť úverové portfóliá. V dôsledku toho pôsobia nákupcovia úverov v obmedzenom počte členských štátov, čo vyvolalo slabú hospodársku súťaž na vnútornom trhu, keďže počet zainteresovaných nákupcov úverov zostáva nízky. To zas viedlo k neefektívnemu sekundárnemu trhu s nesplácanými úvermi. Okrem toho majú vnútroštátne trhy s nesplácanými úvermi v podstate tendenciu zostať malé.

- (11) Výsledkom obmedzenej účasti nákupcov úverov je nízky dopyt, slabá hospodárska súťaž a nízke ponukové ceny za portfóliá zmlúv o úvere na sekundárnych trhoch, čo odradzuje úverové inštitúcie, aby predávali nesplácané zmluvy o úvere. Preto Únia prejavuje jasný záujem o rozvoj trhov s úvermi poskytovanými úverovými inštitúciami a predávanými nákupcom úverov. Na jednej strane by malo byť možné, aby úverové inštitúcie predávali nesplácané zmluvy o úvere v rámci Únie na efektívnych, konkurencieschopných a transparentných sekundárnych trhoch. Na druhej strane dobudovanie bankovej únie a únie kapitálových trhov si vyžaduje kroky na zabránenie hromadeniu nesplácaných zmlúv o úvere v súvahách úverových inštitúcií, aby mohli naďalej plniť svoju úlohu financovania hospodárstva. Táto smernica sa preto vzťahuje na nákupcov úverov, ktorí v rámci svojej obchodnej, podnikateľskej alebo profesijnej činnosti nadobudnú zmluvu o úvere, a to len vtedy, ak táto zmluva o úvere je nesplácanou zmluvou o úvere.
- (12) Nesplácaný úver, ktorý pôvodne poskytla úverová inštitúcia, sa môže počas spravovania úveru stať splácaným. V tomto prípade by správcovia úverov mali mať možnosť pokračovať vo vykonávaní svojich činností na základe ich povolenia pôsobiť ako správcovia úverov v súlade s touto smernicou.

- (13) Niektoré členské štáty regulujú činnosti spravovania úveru, ale v rôznej miere. Po prvé, tieto činnosti regulujú len niektoré členské štáty, a tie, ktoré to robia, ich vymedzujú veľmi rozdielne. Zvýšené regulačné náklady na dodržiavanie predpisov pôsobia ako prekážka pre rozvoj stratégií rozširovania prostredníctvom vedľajšej prevádzkarne alebo cezhraničného poskytovania služieb. Po druhé, značný počet členských štátov požaduje povolenia na niektoré z činností, do ktorých sú zapojení uvedení správcovia úverov. Týmto povoleniami sa ukladajú rôzne požiadavky a neposkytujú sa možnosti cezhraničného rozšírenia. To opäť pôsobí ako prekážka pre poskytovanie cezhraničných služieb. Napokon, v niektorých prípadoch sa podľa zákona požaduje usadenie v mieste, čo bráni uplatňovaniu slobody poskytovať cezhraničné služby.
- (14) Zatiaľ čo správcovia úverov môžu poskytovať svoje služby úverovým inštitúciám a nákupcom úverov, ktorí nie sú úverovými inštitúciami, konkurencieschopný a integrovaný trh pre správcov úverov je spojený s rozvojom konkurencieschopného a integrovaného trhu pre nákupcov úverov. Nákupcovia úverov sa často rozhodnú zabezpečiť činnosti spravovania úveru externe prostredníctvom iných subjektov, keďže nemajú kapacitu na to, aby úvery spravovali sami, a preto sa môžu zdráhať nakupovať úvery od úverových inštitúcií, ak nemôžu zabezpečiť poskytovanie určitých služieb externe.

- (15) Nedostatočný konkurenčný tlak na trhu s nákupmi úverov a s činnosťami spravovania úveru spôsobuje, že spoločnosti, ktoré spravujú úvery, účtujú nákupcom úverov vysoké poplatky za svoje služby, čo vedie k nízkym cenám na sekundárnych trhoch s úvermi. To znižuje motiváciu úverových inštitúcií zbavovať sa svojich nesplácaných úverov.
- (16) Preto sú potrebné kroky na úrovni Únie s cieľom riešiť postavenie nákupcov úverov a správcov úverov vo vzťahu k nesplácaným úverom, ktoré pôvodne poskytli úverové inštitúcie. Touto smernicou však nie sú dotknuté pravidlá práva Únie a vnútroštátneho práva upravujúce vznik úveru, a to ani v prípadoch, keď správcov úverov možno považovať za zapojených do sprostredkovania úverov. Touto smernicou nie sú dotknuté ani vnútroštátne pravidlá, ktoré ukladajú dodatočné požiadavky týkajúce sa nákupcu úveru alebo správcu úveru, pokiaľ ide o opätovné prerokovanie podmienok zmluvy o úvere.
- (17) Členské štáty môžu regulovať činnosti spravovania úveru, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ako napríklad služby ponúkané k zmluvám o úvere, ktoré vydali neúverové inštitúcie, alebo činnosti spravovania úveru vykonávané fyzickými osobami, a to aj zavedením požiadaviek rovnocenných požiadavkám podľa tejto smernice. Uvedené subjekty a fyzické osoby by však nemali možnosť využívať režim povolení pre takéto služby v iných členských štátoch (passporting).

- (18) Touto smernicou by nemali byť dotknuté obmedzenia stanovené vo vnútroštátnom práve, pokiaľ ide o prevod práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo prevod samotnej nesplácanej zmluvy o úvere, ktorá nie je ukončená v súlade s vnútroštátnym občianskym právom tak, že sa všetky sumy, ktoré sa majú splatiť podľa zmluvy o úvere, stanú okamžite splatnými, ak sa to vyžaduje na prevod na subjekt mimo bankového systému. V niektorých členských štátoch, so zreteľom na ich vnútroštátne pravidlá, tak bude aj naďalej obmedzené nadobudnutie nesplácaných zmlúv o úvere, ktoré nie sú po termíne splatnosti alebo sú po termíne splatnosti menej ako 90 dní alebo nie sú ukončené v súlade s vnútroštátnym občianskym právom neregulovanými veriteľmi. Členské štáty môžu regulovať prevod splácaných zmlúv o úvere, a to aj prostredníctvom zavedenia požiadaviek rovnocenných požiadavkám podľa tejto smernice.

- (19) Touto smernicou by nemalo byť dotknuté právo Únie týkajúce sa justičnej spolupráce v občianskych veciach, najmä ustanovenia o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky a o jurisdikcii vrátane uplatňovania uvedených aktov a ustanovení v jednotlivých prípadoch podľa nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008¹ a (EÚ) č. 1215/2012². Všetci veritelia a osoby, ktoré ich zastupujú, sú pri styku so spotrebiteľmi a s vnútroštátnymi orgánmi viazaní dodržiavaním práva Únie s cieľom zabezpečiť ochranu práv spotrebiteľa.
- (20) Správcovia úverov a nákupcovia úverov by vždy mali konať v dobrej viere, zaobchádzať spravodlivo s dlžníkmi a rešpektovať ich súkromie. Nemali by dlžníkov obťažovať, ani im poskytovať zavádzajúce informácie. Pred prvým vymáhaním dlhu a vždy, keď o to požiadajú dlžníci, by mali dlžníkom poskytnúť informácie okrem iného o uskutočnenom prevode, totožnosti a kontaktných údajoch nákupcu úveru a správcu úveru, ak je vymenovaný, ako aj informácie o sumách splatných dlžníkom a vyhlásenie v tom zmysle, že sa naďalej uplatňujú všetky príslušné právne predpisy Únie a vnútroštátne právne predpisy.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6).

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (21) Táto smernica navyše neobmedzuje rozsah pôsobnosti uplatňovania pravidiel Únie týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, a pokiaľ sa nákupcovia úverov kvalifikujú ako veritelia podľa smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES¹ a 2014/17/EÚ², mali by podliehať špecifickým povinnostiam stanoveným v článku 20 smernice 2008/48/ES a v článku 35 smernice 2014/17/EÚ. Okrem toho touto smernicou nie je dotknutá ochrana spotrebiteľov zaručená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES³, ktorá zakazuje nekalé obchodné praktiky vrátane tých, ktoré sa používajú počas vymáhania zmluvy, keď je spotrebiteľ uvedený do omylu, pokiaľ ide o jeho práva alebo povinnosti, alebo je vystavený obťažovaniu, nátlaku alebo neprimeranému vplyvu, a to aj pokiaľ ide o načasovanie, miesto, povahu alebo dĺžku trvania opatrení vymáhania, pokiaľ ide o používanie hrozieb alebo hanlivého jazyka alebo správania alebo pokiaľ ide o hrozbu podniknúť kroky, ktoré nemožno zákonne podniknúť.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 22.5.2008, s. 66).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014 o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2013/36/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 60, 28.2.2014, s. 34).

³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).

- (22) Článok 47 Charty základných práv Európskej únie zaručuje právo na spravodlivé a verejné vypočutie nezávislým a nestranným súdom a možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať právnikom. To môže mať osobitný význam pre úplné a komplexné pochopenie všetkých otázok a právnych argumentov, ktoré sa riešia, a na zabezpečenie komplexnej prípravy súdneho zastupovania sporného prípadu. Dlžníci, ktorí nemajú dostatočné zdroje, by mali mať možnosť využiť právnu pomoc, ak je to potrebné na zabezpečenie účinného prístupu k spravodlivosti a za podmienok stanovených v príslušných vnútroštátnych právnych predpisoch.

- (23) Úverové inštitúcie Únie vykonávajú činnosti spravovania úveru v rámci svojej bežnej obchodnej činnosti. Majú rovnaké povinnosti, pokiaľ ide o zmluvy o úvere, ktoré vydali samy, ako v prípade tých, ktoré kúpili od inej úverovej inštitúcie. Keďže sú už regulované a podliehajú dohľadu, uplatňovanie tejto smernice na ich činnosti spravovania úveru alebo ich nakupovania by znamenalo zbytočné znásobovanie nákladov na udeľovanie povolenia a dodržiavanie predpisov, a preto sa táto smernica na ne nevzťahuje. Do rozsahu pôsobnosti tejto smernice nepatrí ani externé zabezpečovanie činností spravovania úveru vo vzťahu k splácaným aj nesplácaným zmluvám o úvere, ktorým úverové inštitúcie poverili správcov úverov alebo iné tretie strany, pretože od úverových inštitúcií sa už vyžaduje, aby dodržiavali príslušné pravidlá o externom zabezpečovaní. Okrem toho sa na veriteľov, ktorí sú neúverovými inštitúciami, ale napriek tomu podliehajú dohľadu zo strany príslušného orgánu členského štátu v súlade so smernicou 2008/48/ES alebo smernicou 2014/17/EÚ a vykonávajú činnosti spravovania úveru pre úvery poskytované spotrebiteľom v rámci svojej bežnej obchodnej činnosti, táto smernica nevzťahuje, ak v tomto členskom štáte vykonávajú činnosti spravovania úveru. Okrem toho by do rozsahu pôsobnosti tejto smernice nemali patriť ani správcovia alternatívnych investičných fondov, správcovské spoločnosti a investičné spoločnosti (za predpokladu, že investičná spoločnosť nevymenovala správcovskú spoločnosť), ktorým bolo udelené povolenie alebo ktoré sú registrované podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/EÚ¹ alebo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/ES². Napokon, existujú určité profesie, ktoré v rámci svojej profesijnej činnosti vykonávajú doplnkové činnosti podobné činnostiam spravovania úveru, a to notári, právnici a súdni úradníci, ktorí vykonávajú svoje odborné činnosti podľa vnútroštátneho práva, a ktoré vykonávajú presadzovanie záväzných opatrení, a preto by členské štáty mali mať možnosť vyňať tieto profesie z uplatňovania tejto smernice.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1).

- (24) S cieľom umožniť existujúcim nákupcom úverov a správcom úverov, aby sa prispôbili požiadavkám vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica, a najmä umožniť, aby správcom úverov bolo udelené povolenie, táto smernica umožňuje subjektom, ktoré v súčasnosti vykonávajú činnosti spravovania úveru podľa vnútroštátneho práva, aby v tejto činnosti pokračovali vo svojom domovskom členskom štáte počas obdobia šiestich mesiacov po lehote na transpozíciu tejto smernice. Po uplynutí uvedeného šesťmesačného obdobia by malo byť povolené pôsobiť na trhu len správcom úverov, ktorí získali povolenie podľa vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa transponuje táto smernica.
- (25) Členské štáty, ktoré už zaviedli pravidlá rovnocenné alebo prísnejšie ako pravidlá stanovené touto smernicou týkajúce sa činností spravovania úveru, by mali môcť vo svojom vnútroštátnom práve, ktorým sa transponuje táto smernica, uznať možnosť, aby sa existujúce subjekty vykonávajúce činnosti spravovania úveru automaticky uznávali za správcov úverov, ktorým bolo udelené povolenie.
- (26) Povolenie správcu úverov vykonávať činnosti spravovania úveru v rámci Únie by malo podliehať súboru jednotných a harmonizovaných podmienok, ktoré by mali primeraným spôsobom uplatňovať príslušné orgány.

- (27) S cieľom zamedziť zníženiu ochrany dlžníka a podporiť dôveru by podmienky udeľovania povolenia správcom úverov a jeho udržiania mali zabezpečiť, aby správcovia úverov, osoby, ktoré majú kvalifikovanú účasť u správcu úveru, a členovia jeho riadiaceho alebo správneho orgánu, nesmeli mať v registri trestov záznamy, pokiaľ ide o relevantné trestné činy, ktoré okrem iného súvisia s trestnými činmi proti majetku, trestnými činmi týkajúcimi sa finančných činností, prania špinavých peňazí, podvodu alebo s trestnými činmi proti fyzickej integrite, a aby neboli predmetom insolvenčného konania ani na nich v minulosti nebol vyhlásený konkurz s výnimkou prípadu, keď boli rehabilitovaní v súlade s vnútroštátnym právom. Dodržiavanie požiadavky, aby členovia riadiaceho alebo správneho orgánu správcov úverov boli transparentní, otvorení a spolupracovali v rámci svojich minulých obchodných vzťahov s orgánmi dohľadu a regulačnými orgánmi, by sa malo posudzovať na základe informácií, ktoré má príslušný orgán k dispozícii alebo ktoré sú mu známe v čase udelenia povolenia. Ak nie sú k dispozícii žiadne informácie, alebo ak nie sú známe žiadne informácie, alebo ak v tom čase neexistovala žiadna interakcia s orgánmi dohľadu a regulačnými orgánmi, potom sa požiadavka považuje za splnenú.

- (28) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby vedenie správcu úveru ako celok malo primerané znalosti a skúsenosti na kompetentné a zodpovedné vykonávanie svojej činnosti, a to v závislosti od činnosti, ktorá sa má vykonávať. Je na každom členskom štáte, aby stanovil požiadavky týkajúce sa dobrej povesti, primeraných znalostí a skúseností, ktoré by však nemali narušovať slobodný pohyb správcov úverov, ktorým bolo udelené povolenie, v rámci Únie. Na tento účel by mal EBA vypracovať usmernenia s cieľom znížiť riziko rôznych výkladov požiadaviek na primerané znalosti a skúsenosti. Okrem toho, aby sa zabezpečilo dodržiavanie pravidiel ochrany dlžníka, ako aj pravidiel ochrany osobných údajov, mali by sa zaviesť vhodné mechanizmy správy a riadenia a mechanizmy vnútornej kontroly, ako aj vhodné postupy na zaznamenávanie a vybavovanie sťažností, a mali by podliehať dohľadu. Správcovia úverov by navyše mali mať zavedené primerané postupy na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ak vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktorými sa transponuje smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849¹, sa správcovia úverov určujú za povinné subjekty na účely predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a boja proti nim. Správcovia úverov by okrem toho mali byť povinní konať spravodlivo a náležitým spôsobom zohľadňovať finančnú situáciu dlžníkov. Ak sú na vnútroštátnej úrovni k dispozícii poradenské služby pre oblasť dlhov, ktoré uľahčujú splácanie dlhov, správcovia úverov by mali zvážiť odkázanie dlžníkov na takéto služby.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (29) Členské štáty by mali vo svojom vnútroštátnom práve, ktorým sa transponuje táto smernica, určiť, či na ich území môžu správcovia úverov pri vykonávaní činností spravovania úveru prijímať a držať finančné prostriedky od dlžníkov. V prípadoch, keď je prijímanie a držba finančných prostriedkov od dlžníkov povolené v členskom štáte a správcovia úverov to majú v úmysle robiť v rámci svojho obchodného modelu, na týchto správcov úverov by sa mali uplatňovať dodatočné požiadavky s cieľom riešiť riziká, ktoré by mohli vzniknúť v prípade platobnej neschopnosti, a to požiadavky na oddelenie účtov a finančných prostriedkov, ako aj v prípadoch oddĺženia dlžníka. Ak domovský členský štát správcu úveru zakazuje správcom úverov prijímať a držať finančné prostriedky od dlžníkov, správca úveru to potom nemôže robiť, a to ani vo svojom domovskom členskom štáte, ani v žiadnom hostiteľskom členskom štáte, aj keď hostiteľský členský štát povoľuje prijímanie a držbu finančných prostriedkov, a to práve z toho dôvodu, že správca úveru na tento účel nedostal povolenie od svojho domovského členského štátu. Naopak, ak domovský členský štát povoľuje správcom úverov prijímať a držať finančné prostriedky od dlžníkov a zahrnie do svojho vnútroštátneho práva príslušné požiadavky, správca úveru by mal mať možnosť prijímať a držať finančné prostriedky od dlžníkov vo svojom domovskom členskom štáte, ako aj v ktoromkoľvek hostiteľskom členskom štáte, ktorý tiež povoľuje prijímanie a držbu finančných prostriedkov od dlžníkov.

- (30) S cieľom vyhnúť sa zdĺhavým postupom a neistote je potrebné stanoviť požiadavky týkajúce sa informácií, ktoré majú predložiť žiadatelia o povolenie ako správca úveru, ako aj primerané lehoty na vydanie povolenia a okolnosti jeho odobratia. Ak príslušné orgány odoberú povolenie správcovi úveru, ktorý vykonáva činnosti spravovania úveru v iných členských štátoch, mali by byť informované príslušné orgány hostiteľského členského štátu, ako aj členského štátu, v ktorom bol úver poskytnutý, ak je iný než hostiteľský a domovský členský štát. Rovnako by mal byť v domovskom a hostiteľskom členskom štáte zriadený aktualizovaný verejný register alebo zoznam a sprístupnený verejnosti na webovom sídle príslušných orgánov, aby sa zabezpečila transparentnosť, pokiaľ ide o počet správcov úverov, ktorým bolo udelené povolenie, a o ich totožnosť.
- (31) Zmluvný vzťah medzi správcou úveru a nákupcom úveru a povinnosti správcu úveru voči nákupcovi úveru by sa externým zabezpečením činností spravovania úveru poskytovateľmi úverových služieb nemali meniť. Správcovia úverov by mali byť zodpovední za zabezpečenie toho, aby externé zabezpečovanie ich činností spravovania úveru poskytovateľmi úverových služieb neviedlo k neprimeranému operačnému riziku ani k nedodržaniu akýchkoľvek požiadaviek práva Únie alebo vnútroštátneho práva zo strany poskytovateľa úverových služieb, ani neobmedzovalo schopnosť orgánu dohľadu vykonávať jeho povinnosti a chrániť práva dlžníka.

- (32) Keď nákupca úveru zverí správu a vymáhanie zmluvy o úvere správcovi úveru, nákupca úveru deleguje svoje práva a povinnosti, ako aj svoj priamy kontakt s dlžníkom na správcu úveru, pričom naďalej nesie konečnú zodpovednosť. Vzťah medzi nákupcom úveru a správcom úveru by preto mal byť jasne stanovený v písomnej zmluve o spravovaní úveru a príslušné orgány by mali mať možnosť overiť, ako je takýto vzťah určený. Správcovia úverov by okrem toho mali konať spravodlivo a náležitým spôsobom zohľadňovať finančnú situáciu dlžníkov. Pokiaľ nákupca úveru sám nevykonáva spravovanie zmlúv o úvere, ktoré získal, členské štáty by mali mať možnosť stanoviť, že správca úveru a nákupca úveru sú povinní sa v zmluve o spravovaní úveru dohodnúť, že správca úveru to oznámi nákupcovi úveru pred externým zabezpečovaním činností spravovania úveru.
- (33) Na zabezpečenie práva správcu úveru zapojiť sa do cezhraničných činností a na zabezpečenie dohľadu nad nimi sa v tejto smernici stanovuje postup uplatňovania práva správcu úveru, ktorému bolo udelené povolenie, zapojiť sa do cezhraničných činností. Komunikácia medzi príslušnými orgánmi domovského a hostiteľského členského štátu, ako aj so správcom úveru, by sa mala uskutočňovať v primeraných lehotách. Príslušné orgány členského štátu, v ktorom bol úver poskytnutý, by mali tiež dostávať informácie o cezhraničných činnostiach od príslušných orgánov domovského členského štátu.

- (34) Správca úveru vykonávajúci činnosti v hostiteľskom členskom štáte by mal podliehať obmedzeniam a požiadavkám zavedeným vo vnútroštátnom práve daného hostiteľského členského štátu v súlade s touto smernicou vrátane prípadného zákazu prijímania a držania finančných prostriedkov od dlžníkov, ktoré nesúvisia s inými požiadavkami na povolenie správcov úverov. Ak sa podľa vnútroštátnych ustanovení hostiteľského členského štátu, ktorými sa transponuje táto smernica, ukladajú dodatočné požiadavky na povolenie ako správcu úveru, takéto dodatočné požiadavky by sa nemali uplatňovať na správcov úverov vykonávajúcich cezhraničné činnosti spravovania úveru v danom hostiteľskom členskom štáte.
- (35) S cieľom zabezpečiť účinný a efektívny dohľad nad cezhraničnými správcami úverov by sa mal vytvoriť osobitný rámec pre spoluprácu medzi príslušnými orgánmi domovského a hostiteľského členského štátu a prípadne príslušnými orgánmi členského štátu, v ktorom bol úver poskytnutý. Uvedený rámec by mal umožňovať výmenu informácií pri zachovaní ich dôvernosti, služobného tajomstva, ochrany práv jednotlivcov a podnikov, kontroly na mieste a kontroly na diaľku, poskytovanie pomoci, oznamovanie výsledkov kontrol a inšpekcií a oznamovanie všetkých prijatých opatrení.

- (36) Dôležitým predpokladom na prevzatie úlohy nákupcov úverov a správcov úverov by malo byť, že budú mať možnosť prístupu ku všetkým relevantným informáciám, a členské štáty by to mali umožniť, a to pri súčasnom dodržiavaní pravidiel Únie a vnútroštátnych pravidiel týkajúcich sa ochrany údajov. V tejto súvislosti je nevyhnutné, aby úverové inštitúcie poskytovali potenciálnym nákupcom úverov podrobné informácie, a tak im umožnili vykonať vlastné posúdenie hodnoty práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnej nesplácanej zmluvy o úvere. Úverové inštitúcie by mali poskytovať tieto informácie počas procesu len raz, a to buď v počiatočnej fáze, alebo v nasledujúcich fázach, ale v každom prípade pred uzatvorením zmluvy o prevode. Táto povinnosť poskytovať informácie je nevyhnutná a odôvodnená, aby potenciálni nákupcovia úverov mohli prijímať informované rozhodnutia pred uzavretím transakcie, a preto je legitímne, aby úverové inštitúcie poskytovali potenciálnym nákupcom úverov osobné údaje dlžníkov. Takéto informácie by sa mali prísne obmedzovať na tie, ktoré sú nevyhnutné na to, aby potenciálni nákupcovia úverov mohli posúdiť hodnotu práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnej nesplácanej zmluvy o úvere, ako aj pravdepodobnosť návratnosti hodnoty danej zmluvy. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby poskytovanie informácií potenciálnym nákupcom úverov a ich následné použitie bolo v súlade s príslušným rámcom Únie pre ochranu údajov.

- (37) Keď úverová inštitúcia prevádza nesplácané zmluvy o úvere, malo by sa od nej vyžadovať, aby dvakrát ročne informovala svoj príslušný orgán a príslušné orgány hostiteľského členského štátu aspoň o súhrnnom nesplatenom zostatku prevádzaných úverových portfólií, ako aj o počte a objeme zahrnutých úverov a o tom, či prevod zahŕňa zmluvy o úvere uzavreté so spotrebiteľmi. V prípade každého úverového portfólia prevedeného v rámci jednej transakcie by poskytnuté informácie mali zahŕňať identifikátor právnickej osoby (LEI) nákupcu úveru alebo prípadne jeho zástupcu, alebo ak nie je k dispozícii, totožnosť a adresu nákupcu úveru a prípadne jeho zástupcu v Únii. Príslušné orgány by mali mať možnosť požadovať, aby sa v prípade, keď to považujú za potrebné, a to aj z dôvodu vysokého počtu transakcií počas krízového obdobia, informácie miesto toho poskytovali štvrťročne. Príslušné orgány hostiteľského členského štátu by mali byť povinné poskytnúť informácie orgánom zodpovedným za dohľad nad nákupcom úveru. Takéto požiadavky na transparentnosť umožňujú harmonizované a účinné monitorovanie prevodu zmlúv o úvere v rámci Únie. V záujme dodržiavania zásady proporcionality by príslušné orgány mali na zabránenie duplicite zohľadniť informácie, ktoré sú im už k dispozícii prostredníctvom iných prostriedkov, a to najmä pokiaľ ide o úverové inštitúcie. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby za plnenie povinností oznamovania informácií o úverovom portfóliu príslušným orgánom po prevode takéhoto portfólia na nákupcu úveru bol aj naďalej zodpovedný správca úveru.

- (38) V akčnom pláne sa uznalo, že dátová infraštruktúra úverových inštitúcií by sa posilnila, keby mali jednotné a štandardizované údaje o nesplácaných zmluvách o úvere. EBA vypracoval vzory údajov, ktoré poskytujú informácie o úverových expozíciách v bankovej knihe a umožňujú potenciálnym kupujúcim posúdiť hodnotu zmlúv o úvere a vykonať ich hĺbkové preskúmanie. Na jednej strane uplatňovaním takýchto vzorov údajov na zmluvy o úvere by sa obmedzili informačné asymetrie medzi potenciálnymi kupujúcimi a predávajúcimi zmlúv o úvere, a tým by sa prispelo k rozvoju fungovania sekundárneho trhu v Únii. Na druhej strane, ak sú takéto vzory údajov príliš podrobné, môžu predstavovať nadmernú záťaž pre úverové inštitúcie bez výrazného prínosu z hľadiska informácií. Preto by mal EBA preskúmať vzory údajov s cieľom ďalej ich rozpracovať do vykonávacích technických predpisov pre úverové inštitúcie. Od úverových inštitúcií by sa malo vyžadovať, aby používali vzory údajov pre prevody nesplácaných zmlúv o úvere vrátane prevodov na iné úverové inštitúcie. Uvedená povinnosť by sa mala vzťahovať len na prevody nesplácaných zmlúv o úvere a nezahŕňa komplexné transakcie, pri ktorých sú nesplácané zmluvy o úvere zahrnuté ako časť takejto transakcie, vrátane predajov pobočiek, predajov oblastí obchodných činností alebo predajov portfólií klientov, ktoré nie sú obmedzené na nesplácané zmluvy o úvere, a prevodov ako súčasti prebiehajúcej reštrukturalizačnej operácie predávajúcej úverovej inštitúcie v rámci insolvenčného konania, riešenia krízových situácií alebo likvidácie. V záujme dodržiavania zásady proporcionality by sa tieto požiadavky na informácie mali vzťahovať na úverové inštitúcie primeraným spôsobom so zreteľom na povahu a veľkosť úverov.

Rozsah povinnosti úverových inštitúcií dodržiavať vzory údajov by mal zároveň zohľadňovať dátum uzavretia nesplácaných zmlúv o úvere. Ostatní predajcovia zmlúv o úvere by mali mať možnosť používať tieto predpisy s cieľom uľahčiť oceňovanie zmlúv o úvere na účel predaja. Okrem toho by sa v prípade sekuritizačných transakcií, pri ktorých sú stanovené povinné vzory na účely transparentnosti, malo na základe tejto smernice zabrániť prípadnému dvojitému oznamovaniu.

- (39) Komisia by mala byť splnomocnená prijímať vykonávacie technické predpisy, ktoré vypracuje EBA, s cieľom stanoviť vzory, ktoré majú úverové inštitúcie používať na poskytovanie informácií požadovaných podľa tejto smernice. Komisia by mala prijímať uvedené vykonávacie technické predpisy prostredníctvom vykonávacích aktov podľa článku 291 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.
- (40) Keďže nákupcovia úverov nevytvárajú nový úver, ale miesto toho a podľa tejto smernice na vlastné riziko kupujú iba existujúce nesplácané zmluvy o úvere, nespôsobujú prudenciálne obavy a ich potenciálny príspevok k systémovému riziku je zanedbateľný. Nie je preto odôvodnené vyžadovať, aby nákupcovia úverov žiadali o povolenie, je ale dôležité, aby sa naďalej uplatňovali pravidlá Únie a vnútroštátne pravidlá týkajúce sa ochrany spotrebiteľa a aby práva dlžníkov boli aj naďalej práva vychádzajúce z pôvodnej zmluvy o úvere.

- (41) Nákupcovia úverov z tretích krajín môžu dlžníkom z Únie sťažiť možnosť spoliehať sa na ich práva podľa práva Únie a vnútroštátnym orgánom vykonávať dohľad nad vymáhaním nesplácaných zmlúv o úvere. Úverové inštitúcie by to tiež mohlo odradiť od prevádzania takýchto nesplácaných zmlúv o úvere na nákupcov úverov z tretích krajín, a to z dôvodu ohrozenia dobrej povesti. Pokiaľ zástupca nákupcu úverov z tretej krajiny poskytnutých fyzickým osobám vrátane spotrebiteľov a nezávislých pracovníkov alebo úverov poskytnutých mikropodnikom, malým a stredným podnikom (ďalej len „MSP“) nie je úverovou inštitúciou alebo neúverovou inštitúciou, nad ktorou vykonáva dohľad príslušný orgán členského štátu v súlade so smernicou 2008/48/ES alebo smernicou 2014/17/EÚ, alebo správcom úveru, ktorému bolo udelené povolenie v Únii, tento zástupca by mal vymenovať takýto subjekt s cieľom zabezpečiť, aby sa po prevode nesplácanej zmluvy o úvere zachovali rovnaké normy práv dlžníkov.
- (42) Okrem toho s cieľom lepšie zabezpečiť, aby sa po prevode nesplácanej zmluvy o úvere zachovali rovnaké normy práv spotrebiteľov, by sa od nákupcu úveru s bydliskom v Únii alebo ktorý má svoje sídlo, alebo ak podľa jeho vnútroštátneho práva nemá sídlo, jeho ústredie v Únii, malo takisto vyžadovať, aby vymenovali úverovú inštitúciu alebo neúverovú inštitúciu, nad ktorou vykonáva dohľad príslušný orgán členského štátu v súlade so smernicou 2008/48/ES alebo smernicou 2014/17/EÚ, alebo správcu úveru, aby vykonávali činnosti spravovania úveru v súvislosti s nesplácanými zmluvami o úvere uzavretými so spotrebiteľmi.

- (43) Hostiteľské členské štáty by mali mať možnosť rozšíriť povinnosť vymenovať správcu úveru vo vzťahu k iným zmluvám o úvere. V prípadoch, keď prevod úverového portfólia zahŕňa zmluvy o úvere so spotrebiteľmi, inými fyzickými osobami alebo MSP, v prípade ktorých sa vyžaduje vymenovanie úverovej inštitúcie alebo neúverovej inštitúcie, nad ktorou vykonáva dohľad príslušný orgán členského štátu v súlade so smernicou 2008/48/ES alebo smernicou 2014/17/EÚ, alebo správcu úveru, a súčasne zahŕňa aj iné zmluvy o úvere, pre ktoré sa takéto vymenovanie nevyžaduje, by nákupca úveru alebo prípadne jeho zástupca mal dodržiavať povinnosť vymenovania, pokiaľ ide o zmluvy o úvere so spotrebiteľmi, inými fyzickými osobami alebo MSP. Správca úveru a nákupca úveru by mali dodržiavať príslušné právo Únie a vnútroštátne právo a vnútroštátnym orgánom v jednotlivých členských štátoch by sa mali udeliť potrebné právomoci na účinný dohľad nad ich činnosťou.
- (44) Ak sa od nákupcu úveru alebo jeho zástupcu určeného v súlade s touto smernicou vyžaduje, aby vymenoval správcu úveru alebo úverovú inštitúciu alebo neúverovú inštitúciu, nad ktorou vykonáva dohľad príslušný orgán členského štátu v súlade so smernicou 2008/48/ES alebo smernicou 2014/17/EÚ, a rozhodne sa spravovať a vymáhať práva a povinnosti týkajúce sa práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnej nesplácanej zmluvy o úvere, nákupca úveru alebo jeho zástupca určený v súlade s touto smernicou sa považuje za správcu úveru, a preto by mu malo byť udelené povolenie podľa tejto smernice.

- (45) Nákupcovia úverov, ktorí využívajú služby správcov úverov alebo úverových inštitúcií alebo neúverových inštitúcií, nad ktorými vykonáva dohľad príslušný orgán členského štátu v súlade so smernicou 2008/48/ES alebo smernicou 2014/17/EÚ, by o tom mali informovať príslušné orgány svojho domovského členského štátu, aby relevantné príslušné orgány mohli vykonávať ich právomoci v oblasti dohľadu, pokiaľ ide o správanie správcu úveru alebo úverovej inštitúcie alebo neúverovej inštitúcie, nad ktorou vykonáva dohľad príslušný orgán členského štátu v súlade so smernicou 2008/48/ES alebo smernicou 2014/17/EÚ, voči dlžníkovi. Nákupcovia úverov by mali tiež včas informovať príslušné orgány zodpovedné za dohľad nad nimi, ak spolupracujú s iným správcom úveru, úverovou inštitúciou alebo neúverovou inštitúciou, nad ktorou vykonáva dohľad príslušný orgán členského štátu v súlade so smernicou 2008/48/ES alebo smernicou 2014/17/EÚ.
- (46) Nákupcovia úverov, ktorí priamo vymáhajú zakúpené zmluvy o úvere, by pri tom mali dodržiavať právo uplatniteľné na zmluvu o úvere vrátane pravidiel ochrany spotrebiteľa uplatniteľných na dlžníka. Nadalej sa uplatňujú vnútroštátne pravidlá týkajúce sa najmä vymáhania zmlúv, ochrany spotrebiteľa a trestného práva a príslušné orgány by mali zabezpečiť, aby títo nákupcovia úverov dodržiavali tieto pravidlá na území členských štátov.

- (47) S cieľom uľahčiť vymáhanie povinností stanovených v tejto smernici, ak nákupca úveru nemá bydlisko v Únii alebo nemá sídlo, alebo ak podľa jeho vnútroštátneho práva nemá sídlo, nemá ústredie v Únii, vnútroštátne právo, ktorým sa transponuje táto smernica, by malo zabezpečiť, aby v prípade, keď sa uzatvára prevod zmluvy o úvere, nákupca úveru z tretej krajiny určil zástupcu, ktorý má bydlisko v Únii alebo ktorý má svoje sídlo, alebo ak podľa jeho vnútroštátneho práva nemá sídlo, jeho ústredie v Únii, poverenie, aby sa príslušné orgány okrem nákupcu úveru alebo namiesto nákupcu úveru obracali aj naňho. Uvedený zástupca je zodpovedný za plnenie povinností uložených nákupcom úverov podľa tejto smernice bez toho, aby boli dotknuté povinnosti uložené správcom úverov. Nákupcovia úverov, ktorí prevádzajú nesplácané zmluvy o úvere, by mali dvakrát za rok a súhrnne informovať príslušný orgán domovského členského štátu aspoň o súhrnnom nesplatenom zostatku prevádzaných úverových portfólií, ako aj o počte a veľkosti zahrnutých úverov a o tom, či prevod zahŕňa zmluvy o úvere uzatvorené so spotrebiteľmi. V prípade každého portfólia prevedeného v rámci jednej transakcie by poskytnuté informácie mali zahŕňať identifikátor právnickej osoby (LEI) nákupcu úveru alebo prípadne jeho zástupcu v Únii, alebo ak nie je k dispozícii, totožnosť a adresu nákupcu úveru a prípadne jeho zástupcu v Únii. Príslušné orgány by mali mať možnosť požadovať, aby sa v prípade, keď to považujú za potrebné, a to aj z dôvodu vysokého počtu transakcií počas krízového obdobia, informácie miesto toho poskytovali štvrťročne.

- (48) V súčasnosti sú udeľovaním povolení správcom úverov a nákupcom úverov v členských štátoch a dohľadom nad nimi poverené rôzne orgány, a preto je dôležité, aby členské štáty objasnili úlohu takýchto orgánov a udelili primerané právomoci, najmä s ohľadom na to, že možno budú musieť vykonávať dohľad nad subjektmi zapojenými do poskytovania služieb v iných členských štátoch. Na zabezpečenie efektívneho a primeraného dohľadu v rámci Únie by členské štáty mali príslušným orgánom udeliť potrebné právomoci na vykonávanie ich povinností podľa tejto smernice vrátane právomoci získavať potrebné informácie, vyšetrovať možné porušenia tejto smernice, vybavovať sťažnosti dlžníkov a ukladať správne sankcie a nápravné opatrenia vrátane odobratia povolení. Keď sa uplatňujú takéto správne sankcie a nápravné opatrenia, členské štáty by mali zabezpečiť, aby ich príslušné orgány uplatňovali primeraným spôsobom a aby uviedli dôvody pre svoje rozhodnutia, pričom tieto rozhodnutia by okrem toho mali podliehať súdnemu preskúmaniu, a to aj v prípadoch, keď príslušné orgány nekonajú v stanovených časových rámcoch.

- (49) Ustanoveniami týkajúcimi sa porušení tejto smernice nie je dotknuté právo členského štátu zasiahnuť v prípadoch porušení vnútroštátneho práva, ktoré sa týkajú napríklad ochrany spotrebiteľa, práv dlžníka alebo trestnej činnosti. V takýchto prípadoch majú príslušné orgány hostiteľského členského štátu a členského štátu, v ktorom bol úver poskytnutý, právomoc rozhodnúť, či došlo k porušeniu vnútroštátneho práva, a preto sa ich právomoci touto smernicou neobmedzujú.
- (50) Keďže výkonnosť sekundárnych trhov s úvermi bude do veľkej miery závisieť od dobrej povesti zainteresovaných subjektov, správcovia úverov by mali stanoviť efektívny mechanizmus, ktorým by sa riešili sťažnosti dlžníkov. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby orgány zodpovedné za dohľad nad nákupcami úverov a správcami úverov mali účinné a dostupné postupy na vybavovanie sťažností dlžníkov.

- (51) Na spracúvanie osobných údajov na účely tejto smernice sa uplatňujú nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679¹ a (EÚ) 2018/1725². Najmä pri spracúvaní osobných údajov na účely tejto smernice by sa mal stanoviť presný účel, uviesť príslušný právny základ a mali by sa dodržiavať príslušné bezpečnostné požiadavky stanovené v nariadení (EÚ) 2016/679, ako aj zásady nevyhnutnosti, proporcionality, obmedzeného účelu a transparentnej a primeranej lehoty na uchovávanie údajov. Na uvedené účely sa uprednostní kódex správania pre celé odvetvie v súlade s článkom 40 nariadenia (EÚ) 2016/679. Vo všetkých systémoch spracúvania údajov vytvorených a používaných v rámci tejto smernice by tiež mala byť zakotvená špecificky navrhnutá ochrana osobných údajov a štandardná ochrana údajov. Rovnako by administratívna spolupráca a vzájomná pomoc medzi príslušnými orgánmi členských štátov mali byť v súlade s pravidlami ochrany osobných údajov stanovenými v nariadení (EÚ) 2016/679 a s vnútroštátnymi pravidlami ochrany údajov, ktorými sa vykonáva právo Únie.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (52) V záujme zabezpečenia vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa poskytuje právo Únie a vnútroštátne právo viacero práv a záruk vo vzťahu k zmluvám o úvere poskytnutých spotrebiteľovi. Uvedené práva a záruky sa uplatňujú najmä na rokovanie o zmluve o úvere a na jej uzavretie, na používanie nekalých obchodných praktík podnikateľov voči spotrebiteľom, ako je stanovené v smernici 2005/29/ES a na plnenie alebo neplnenie zmluvy o úvere. Ide najmä o dlhodobé zmluvy o spotrebiteľskom úvere patriace do rozsahu pôsobnosti smernice 2014/17/EÚ so zreteľom na právo spotrebiteľa úplne alebo čiastočne splniť svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere pred uplynutím platnosti uvedenej zmluvy o úvere alebo byť prípadne informovaný prostredníctvom Európskeho štandardizovaného informačného formulára o možnom prevode zmluvy o úvere na nákupcu úveru. Práva dlžníka by sa taktiež nemali meniť, ak má prevod zmluvy o úvere medzi úverovou inštitúciou a nákupcom úveru formu novácie zmluvy. Vo všeobecnosti platí, že by sa malo zabezpečiť, aby sa dlžníci v dôsledku prevodu svojej zmluvy o úvere z úverovej inštitúcie na nákupcu úveru neocitli v horšej situácii. Táto smernica by nemala brániť členským štátom uplatňovať prísnejšie ustanovenia na ochranu dlžníkov.
- (53) Bez toho, aby boli dotknuté iné povinnosti podľa smerníc 2018/48/ES a 2014/17/EÚ, a s cieľom zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa, by sa uvedené smernice mali zmeniť s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ mal v náležitom čase a pred akýmkoľvek úpravami podmienok zmluvy o úvere jasný a komplexný zoznam akýchkoľvek takýchto zmien, časový rámec na ich vykonanie a potrebné podrobné údaje, ako aj meno a adresu vnútroštátneho orgánu, ktorému môže spotrebiteľ podať sťažnosť.

- (54) Informácie týkajúce sa úpravy podmienok zmluvy o úvere podľa smerníc 2008/48/ES a 2014/17/EÚ, ktoré boli zavedené zmenami stanovenými v tejto smernici, by nemali mať vplyv na žiadne práva spotrebiteľov stanovené v smerniciach 2008/48/ES a 2014/17/EÚ vrátane práva na informácie.
- (55) Význam, ktorý zákonodarca Únie prikladá ochrane poskytovanej spotrebiteľom v smernici Rady 93/13/EHS¹ a v smerniciach 2008/48/ES a 2014/17/EÚ, znamená, že postúpenie práv veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo samotnej zmluvy o úvere na nákupcu úveru by nemalo nijako ovplyvniť úroveň ochrany, ktorú spotrebiteľom udeľuje právo Únie. Nákupcovia úverov a správcovia úverov by preto mali dodržiavať príslušné právo Únie a vnútroštátne právo platné pre pôvodnú zmluvu o úvere a dlžník by si mal zachovať rovnakú úroveň ochrany, ako sa stanovuje na základe príslušného práva Únie a vnútroštátneho práva alebo ako určujú pravidlá Únie alebo vnútroštátne pravidlá týkajúce sa kolízie právnych poriadkov. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa dlžníkovi neúčtovali žiadne náklady súvisiace s prevodom zmluvy o úvere okrem tých, ktoré sú už zahrnuté v uvedenej zmluve o úvere. Pokiaľ ide o poplatky pre spotrebiteľov v prípade nesplácania úveru, mali by sa zaviesť zmeny smernice 2008/48/ES, na základe ktorých sa od členských štátov vyžaduje, aby dodržiavali rovnaké pravidlá ako v smernici 2014/17/EÚ o stanovovaní hornej hranice poplatkov a sankcií.

¹ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 21.4.1993, s. 29).

- (56) Pokiaľ ide o spotrebiteľov, smernice 2008/48/ES a 2014/17/EÚ by sa mali touto smernicou zmeniť s cieľom stanoviť, že členské štáty by mali od veriteľov vyžadovať, aby mali primerané politiky a postupy na to, aby sa vo vhodných prípadoch usilovali primerane upraviť podmienky splácania pred začatím konania vo veci realizácie záložného práva. Mali by sa zohľadniť usmernenia EBA k nedoplatkom a zabaveniu z 19. augusta 2015, usmernenia EBA o riadení problémových expozícií a expozícií s odloženou splatnosťou z 31. októbra 2018 a usmernenia ECB k postupu bánk v prípade nesplácaných úverov z marca 2017. Pri rozhodovaní o tom, ktoré opatrenia úpravy podmienok splácania sa majú prijať, by veritelia mali zohľadniť individuálne okolnosti spotrebiteľa, záujmy a práva spotrebiteľa a schopnosť spotrebiteľa splatiť úver, a to aj najmä to, ak je zmluva o úvere zabezpečená nehnuteľným majetkom určeným na bývanie, ktorý je hlavným bydliskom spotrebiteľa. V prípade opatrení úpravy podmienok splácania by mala byť možnosť, aby pozostávali z určitých úľav pre spotrebiteľa, ako je úplné alebo čiastočné refinancovanie zmluvy o úvere alebo zmena jej existujúcich podmienok okrem iného vrátane predĺženia jej trvania, zmeny typu zmluvy o úvere, odkladu platby celej splátky alebo jej časti na určité obdobie, zmeny úrokovej sadzby, ponuky platobných prázdnin, čiastočného splatenia, menových prepočtov, čiastočného odpustenia a konsolidácie dlhu. Členské štáty by mali mať vhodné opatrenia úpravy podmienok splácania zavedené na vnútroštátnej úrovni. Zoznam opatrení úpravy podmienok splácania stanovený v tejto smernici, ako zmeny smerníc 2008/48/ES a 2014/17/EÚ, nie je vyčerpávajúci, a preto majú členské štáty naďalej možnosť stanoviť dodatočné opatrenia.

Podobne je na členských štátoch, aby nestanovili osobitné opatrenie, ak sa tak predvída na vnútroštátnej úrovni, pokiaľ bude naďalej k dispozícii primeraný počet opatrení. Ak po skončení konania vo veci realizácie záložného práva ostane nesplatený dlh, členské štáty by mali zabezpečiť ochranu minimálnych životných podmienok a zaviesť opatrenia na uľahčenie splácania dlhu a súčasne predchádzanie dlhodobej nadmernej zadlženosti. Aspoň v prípadoch, keď cena získaná za nehnuteľný majetok určený na bývanie má vplyv na sumu, ktorú spotrebiteľ dlhuje, členské štáty by mali nabádať veriteľov k tomu, aby podnikli vhodné kroky s cieľom získať čo najlepšiu cenu za založený nehnuteľný majetok určený na bývanie za daných podmienok na trhu. Členské štáty by nemali brániť stranám zmluvy o úvere, aby sa výslovne dohodli na tom, že prevod zábezpeky na veriteľa je dostatočný na splatenie úveru, najmä ak je úver zabezpečený hlavným bydliskom spotrebiteľa.

- (57) S cieľom zabezpečiť, aby úroveň ochrany spotrebiteľa nebola ovplyvnená v prípade postúpenia práv veriteľa vyplývajúcich zo zmluvy o hypotekárnom úvere alebo zo samotnej zmluvy o úvere na tretiu stranu, by sa mala zaviesť zmena smernice 2014/17/EÚ, v ktorej by sa stanovilo, že v prípadoch prevodu úveru, na ktorý sa vzťahuje uvedená smernica, je spotrebiteľ oprávnený uplatniť voči nákupcovi úveru akékoľvek námietky, ktoré mal spotrebiteľ k dispozícii proti pôvodnému veriteľovi, a má právo byť informovaný o postúpení.

- (58) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch¹ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca Únie domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (59) S európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov sa konzultovalo v súlade s článkom 42 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/1725 a európsky dozorný úradník pre ochranu údajov vydal 24. januára 2019 svoje stanovisko.
- (60) Keďže vytváranie vnútorného sekundárneho trhu s nesplácanými zmluvami o úvere s vysokou úrovňou ochrany spotrebiteľa bude napredovať, Komisia by mala preskúmať účinné fungovanie tejto smernice. Komisia má dobré predpoklady pre analyzovanie konkrétnych cezhraničných problémov, ktoré jednotlivé členské štáty nedokážu identifikovať alebo riadne riešiť, ako napríklad riziko prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktoré by mohlo vzniknúť v súvislosti so spravovaním úverov a činnosťami nákupcov úverov, ako aj spolupráca medzi príslušnými orgánmi z rôznych členských štátov. Je preto vhodné, aby Komisia do svojho preskúmania tejto smernice zahrnula aj dôkladné posúdenie rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu spojených s činnosťami vykonávanými správcami úverov a nákupcami úverov, ako aj administratívnej spolupráce medzi príslušnými orgánmi.

¹ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (61) Keďže ciele tejto smernice, a to posilnenie rozvoja sekundárnych trhov s nesplácanými úvermi v Únii pri zabezpečení ďalšej posilnenej ochrany dlžníkov, najmä spotrebiteľov, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov ich rozsahu a dôsledkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Hlava I

Predmet úpravy, rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov

Článok 1

Predmet úpravy

Touto smernicou sa stanovuje spoločný rámec a požiadavky pre:

- a) správcov úverov, ktorí spravujú práva veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnú nesplácanú zmluvu o úvere, ktorú vydala úverová inštitúcia usadená v Únii, a ktorí konajú v mene nákupcu úveru;
- b) nákupcov úverov, ktorí kupujú práva veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnú nesplácanú zmluvu o úvere, ktorú vydala úverová inštitúcia usadená v Únii.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na:
 - a) správcov úverov konajúcich v mene nákupcu úveru, pokiaľ ide o práva veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnú nesplácanú zmluvu o úvere, ktorú vydala úverová inštitúcia usadená v Únii v súlade s príslušným právom Únie alebo vnútroštátnym právom;
 - b) nákupcov úverov, ktorí kupujú práva veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnú nesplácanú zmluvu o úvere, ktorú vydala úverová inštitúcia usadená v Únii v súlade s príslušným právom Únie alebo vnútroštátnym právom.
2. So zreteľom na zmluvy o úvere patriace do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, touto smernicou nie sú dotknuté zásady zmluvného ani občianskeho práva podľa vnútroštátneho práva, pokiaľ ide o prevod práv veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo prevod samotnej zmluvy o úvere, ani ochrana poskytovaná spotrebiteľom alebo dlžníkom, najmä podľa nariadení (ES) č. 593/2008 a (EÚ) č. 1215/2012 a smerníc 93/13/EHS, 2008/48/ES, 2014/17/EÚ a podľa vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa tieto smernice transponujú, alebo podľa iných príslušných ustanovení práva Únie a vnútroštátneho práva týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa a práv dlžníka.

3. Touto smernicou nie sú dotknuté obmedzenia obsiahnuté vo vnútroštátnych právnych predpisoch členských štátov, pokiaľ ide o prevod práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo prevod samotnej nesplácanej zmluvy o úvere, ktorá nie je po termíne splatnosti alebo je po termíne splatnosti menej ako 90 dní alebo nie je ukončená v súlade s vnútroštátnym občianskym právom.
4. Touto smernicou nie sú dotknuté požiadavky vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov týkajúce sa spravovania práv veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo samotnej zmluvy o úvere, ak je nákupcom úveru účelový subjekt zaoberajúci sa sekuritizáciou v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2402¹, pokiaľ takéto vnútroštátne právne predpisy:
- a) neovplyvňujú úroveň ochrany spotrebiteľa stanovenú touto smernicou;
 - b) zabezpečujú, aby príslušné orgány dostali potrebné informácie od správcov úverov.
5. Táto smernica sa neuplatňuje na:
- a) spravovanie práv veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo samotnej zmluvy o úvere, ktoré vykonáva:
 - i) úverová inštitúcia usadená v Únii;

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2402 z 12. decembra 2017, ktorým sa stanovuje všeobecný rámec pre sekuritizáciu a vytvára sa osobitný rámec pre jednoduchú, transparentnú a štandardizovanú sekuritizáciu, a ktorým sa menia smernice 2009/65/ES, 2009/138/ES a 2011/61/EÚ a nariadenia (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 347, 28.12.2017, s. 35).

- ii) správca alternatívnych investičných fondov (správca AIF), ktorému bolo udelené povolenie alebo ktorý je registrovaný v súlade so smernicou 2011/61/EÚ, alebo správcovská spoločnosť alebo investičná spoločnosť, ktorej bolo udelené povolenie v súlade so smernicou 2009/65/ES, a to za predpokladu, že investičná spoločnosť nevymenovala správčovskú spoločnosť podľa uvedenej smernice v mene fondu, ktorý spravuje;
 - iii) neúverová inštitúcia, ktorá podlieha dohľadu zo strany príslušného orgánu členského štátu v súlade s článkom 20 smernice 2008/48/ES alebo článkom 35 smernice 2014/17/EÚ pri vykonávaní činností v tomto členskom štáte;
- b) spravovanie práv veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo samotnej zmluvy o úvere, ktorú nevydala úverová inštitúcia usadená v Únii s výnimkou prípadov, keď sú práva veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo samotná zmluva o úvere nahradené zmluvou o úvere, ktorú vydala takáto inštitúcia;
 - c) nákup práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnej nesplácanej zmluvy o úvere úverovou inštitúciou usadenou v Únii;
 - d) prevod práv veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo prevod samotnej zmluvy o úvere prevedených pred dátumom uvedeným v článku 32 ods. 2 prvom pododseku.

6. Členské štáty môžu z uplatňovania tejto smernice vyňať spravovanie práv veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo samotnej zmluvy o úvere, ktoré vykonávajú notári a súdni úradníci vymedzení vnútroštátnym právom alebo právnicki v zmysle vymedzenia v článku 1 ods. 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/5/ES¹, pri vykonávaní činností spravovania úveru v rámci ich profesie.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „úverová inštitúcia“ je úverová inštitúcia vymedzená v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
2. „veriteľ“ je úverová inštitúcia, ktorá vydala úver, alebo nákupca úveru;
3. „dlžník“ je právnická alebo fyzická osoba, ktorá uzavrela s úverovou inštitúciou zmluvu o úvere, vrátane jej právneho nástupcu alebo nadobúdateľa;
4. „zmluva o úvere“ je zmluva pôvodne vydaná, upravená alebo nahradená, ktorou úverová inštitúcia poskytuje úver vo forme odloženej platby, pôžičky alebo inej podobnej finančnej pomoci;

¹ Smernica 98/5/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. februára 1998 o uľahčení trvalého výkonu právnického povolania v inom členskom štáte ako v tom, kde bola získaná kvalifikácia (Ú. v. ES L 77, 14.3.1998, s. 36).

5. „zmluva o spravovaní úveru“ je písomná zmluva uzavretá medzi nákupcom úveru a správcom úveru o službách, ktoré má správca úveru poskytovať v mene nákupcu úveru;
6. „nákupca úveru“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba iná ako úverová inštitúcia, ktorá v rámci svojej obchodnej, podnikateľskej alebo profesijnej činnosti kupuje práva veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnú nesplácanú zmluvu o úvere v súlade s príslušným právom Únie alebo vnútroštátnym právom;
7. „poskytovateľ úverových služieb“ je tretia strana, ktorú správca úveru používa na vykonávanie ktorejkoľvek z činností spravovania úveru;
8. „správca úveru“ je právnická osoba, ktorá v rámci svojej obchodnej činnosti spravuje a presadzuje práva a povinnosti súvisiace s právami veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo so samotnou nesplácanou zmluvou o úvere v mene nákupcu úveru a vykonáva aspoň jednu alebo viaceré činnosti spravovania úveru;
9. „činnosti spravovania úveru“ je jedna alebo viaceré z týchto činností:
 - a) vyberanie alebo vymáhanie akýchkoľvek platieb splatných v súvislosti s právami veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo so samotnou zmluvou o úvere od dlžníka v súlade s vnútroštátnym právom;

- b) opätovné prerokovanie, a to v súlade s vnútroštátnym právom, akýchkoľvek podmienok týkajúcich sa práv veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo samotnej zmluvy o úvere s dlžníkom podľa pokynov nákupcu úveru, ak správca úveru nie je sprostredkovateľom úveru v zmysle vymedzenia v článku 3 písm. f) smernice 2008/48/ES alebo v článku 4 ods. 5 smernice 2014/17/EÚ;
 - c) spravovanie akýchkoľvek sťažností týkajúcich sa práv veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo samotnej zmluvy o úvere;
 - d) informovanie dlžníka o akýchkoľvek zmenách v úrokových sadzbách alebo poplatkoch alebo o akýchkoľvek platbách splatných v súvislosti s právami veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo so samotnou zmluvou o úvere;
10. „domovský členský štát“ je, pokiaľ ide o správcu úveru, členský štát, v ktorom má sídlo, alebo ak podľa svojho vnútroštátneho práva nemá sídlo, členský štát, v ktorom sa nachádza jeho ústredie, alebo, pokiaľ ide o nákupcu úveru, členský štát, v ktorom má nákupca úveru alebo jeho zástupca bydlisko alebo v ktorom sa nachádza jeho sídlo, alebo ak podľa svojho vnútroštátneho práva nemá sídlo, členský štát, v ktorom sa nachádza jeho ústredie;
11. „hostiteľský členský štát“ je členský štát iný než domovský členský štát, v ktorom správca úveru zriadil pobočku alebo v ktorom poskytuje činnosti spravovania úveru a v každom prípade v ktorom má dlžník bydlisko alebo v ktorom sa nachádza jeho sídlo, alebo ak podľa jeho vnútroštátneho práva nemá sídlo, členský štát, v ktorom sa nachádza jeho ústredie;

12. „spotrebiteľ“ je fyzická osoba, ktorá v zmluvách o úvere, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré nesúvisia s jeho obchodnou, podnikateľskou alebo profesijnou činnosťou;
13. „nesplácaná zmluva o úvere“ je zmluva o úvere, ktorá sa v súlade s článkom 47a nariadenia (EÚ) č. 575/2013 klasifikuje ako problémová expozícia.

Hlava II

Správcovia úverov

Kapitola I

Udeľovanie povolení správcom úverov

Článok 4

Všeobecné požiadavky

1. V súlade s požiadavkami stanovenými vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktorými sa transponuje táto smernica, členské štáty požadujú, aby správca úveru pred tým, ako začne vykonávať svoje činnosti na ich území, získal povolenie v domovskom členskom štáte.
2. Členské štáty zveria právomoc udeľovať povolenie uvedené v odseku 1 tohto článku príslušným orgánom určeným podľa článku 21 ods. 3.

Článok 5

Požiadavky na udelenie povolenia

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 6, členské štáty stanovujú tieto požiadavky na udelenie povolenia uvedeného v článku 4 ods. 1:
 - a) žiadateľ je právnickou osobou podľa článku 54 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a jeho sídlo, alebo ak podľa vnútroštátneho práva sídlo nemá, jeho ústredie, sa nachádza v členskom štáte, v ktorom sa žiadateľ uchádza o udelenie povolenia;
 - b) členovia riadiaceho alebo správneho orgánu žiadateľa majú dostatočne dobrú povesť, čo preukážu tým, že:
 - i) nemajú záznam v registri trestov ani v inom rovnocennom vnútroštátnom registri v súvislosti s relevantnými trestnými činmi, najmä takými, ktoré sa týkajú majetku, finančných služieb a činností, prania špinavých peňazí, úžery, podvodu, daňových trestných činov, porušenia služobného tajomstva, alebo fyzickej integrity, a tiež v súvislosti s akýmkoľvek inými trestnými činmi podľa právnych predpisov týkajúcich sa spoločností, konkurzu, platobnej neschopnosti alebo ochrany spotrebiteľa;
 - ii) kumulatívne účinky menších incidentov nenarúšajú ich dobrú povesť;
 - iii) boli vždy transparentní, otvorení a spolupracovali pri svojich minulých obchodných vzťahoch s orgánmi dohľadu a regulačnými orgánmi;

- iv) nie sú predmetom žiadneho prebiehajúceho insolvenčného konania, ani na nich v minulosti nebol vyhlásený konkurz s výnimkou prípadu, keď boli rehabilitovaní v súlade s vnútroštátnym právom;
- c) riadiaci alebo správny orgán žiadateľa ako celok má primerané znalosti a skúsenosti na kompetentné a zodpovedné vykonávanie svojej činnosti;
- d) osoby, ktoré majú kvalifikovanú účasť u žiadateľa v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 36 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, majú dostatočne dobrú povesť, ktorá je preukázaná splnením požiadaviek stanovených v písmene b) bodoch i) a iv) tohto odseku;
- e) žiadateľ zaviedol spoľahlivé mechanizmy správy a riadenia a primerané mechanizmy vnútornej kontroly vrátane riadenia rizík a účtovných postupov, ktoré zabezpečujú dodržiavanie práv dlžníka a súlad s právnymi predpismi upravujúcimi práva veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo samotnú zmluvu o úvere a s nariadením (EÚ) 2016/679;
- f) žiadateľ uplatňuje primeranú politiku, ktorá zabezpečuje dodržiavanie pravidiel ochrany dlžníkov a spravodlivé a starostlivé zaobchádzanie s dlžníkmi vrátane zohľadňovania ich finančnej situácie, prípadne potrebu týchto dlžníkov obrátiť sa na poradenské služby pre oblasť dlhov alebo na sociálne služby;
- g) žiadateľ zaviedol primerané a konkrétne vnútorné postupy, ktoré zabezpečujú zaznamenávanie sťažností dlžníkov a ich vybavovanie;

- h) žiadateľ zaviedol primerané postupy na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ak vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktorými sa transponuje smernica (EÚ) 2015/849, sa správcovia úverov určujú za povinné subjekty na účely predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a boja proti nim;
 - i) žiadateľ podľa príslušného vnútroštátneho práva podlieha požiadavkám na podávanie správ a zverejňovanie informácií.
2. EBA po konzultácii so všetkými príslušnými zainteresovanými stranami a po zohľadnení všetkých dotknutých záujmov vydá usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 týkajúce sa požiadaviek stanovených v odseku 1 písm. c) tohto článku.
3. Príslušné orgány domovského členského štátu zamietnu udelenie povolenia uvedeného v článku 4 ods. 1, ak žiadateľ nespĺňa požiadavky stanovené v odseku 1 tohto článku a v relevantných prípadoch v článku 6 ods. 2 písm. a).

Článok 6

Možnosť držania finančných prostriedkov

1. Členské štáty určia, či správcovia úverov pri vykonávaní činností spravovania úveru na ich území budú:
- a) môžu prijímať a držať finančné prostriedky od dlžníkov s cieľom previesť tieto finančné prostriedky nákupcom úverov alebo
 - b) nesmú prijímať a držať finančné prostriedky od dlžníkov.

2. V prípadoch, keď správcovia úverov môžu prijímať a držať finančné prostriedky od dlžníkov podľa odseku 1 písm. a), členské štáty:
- a) okrem požiadaviek na udelenie povolenia stanovených v článku 5 ods. 1 stanovia požiadavku, aby žiadateľ mal v úverovej inštitúcii samostatný účet, na ktorý sa majú pripisovať všetky finančné prostriedky prijaté od dlžníkov a držať až do ich prevedenia príslušnému nákupcovi úveru, a to za podmienok dohodnutých s nákupcom úveru;
 - b) zabezpečia, aby boli tieto finančné prostriedky chránené v súlade s vnútroštátnym právom v záujme nákupcov úverov pred pohľadávkami ostatných veriteľov správcov úverov, najmä v prípade platobnej neschopnosti;
 - c) určia, že ak dlžník vykoná platbu správcovi úveru s cieľom čiastočne alebo úplne splatiť sumy splatné v súvislosti s právami veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo so samotnou nesplácanou zmluvou o úvere, sa táto platba považuje za zaplatenú nákupcovi úveru;
 - d) vyžadujú, aby správca úveru doručil dlžníkovi potvrdenie o zaplatení alebo list o oddĺžení v papierovej forme alebo na inom trvalom nosiči vždy, keď správca úveru prijme finančné prostriedky od dlžníka, čím potvrdí prijaté sumy.
3. Ak správca úveru nemá v úmysle prijímať a držať finančné prostriedky od dlžníkov ako súčasť svojho obchodného modelu, správca úveru uvedie tento úmysel vo svojej žiadosti o povolenie uvedené v článku 4 ods. 1. V takýchto prípadoch sa požiadavky stanovené v súlade s odsekom 2 písm. a) tohto článku neuplatňujú.

Článok 7

Postup pre udelenie povolenia správcom úverov

1. Členské štáty stanovujú postup pre udelenie povolenia správcom úverov, ktorý žiadateľovi umožní, aby predložil žiadosť a poskytol všetky informácie, ktoré potrebuje príslušný orgán domovského členského štátu na overenie toho, či žiadateľ splnil všetky podmienky stanovené vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktorými sa transponuje článok 5 ods. 1 a v relevantných prípadoch článok 6 ods. 2 písm. a).
2. K žiadosti o udelenie povolenia správcom úverov podľa odseku 1 musia byť priložené tieto doklady:
 - a) dôkaz o právnom postavení žiadateľa a kópia jeho zakladateľskej listiny alebo spoločenskej zmluvy a stanov spoločnosti;
 - b) adresa ústredia žiadateľa alebo jeho sídla;
 - c) totožnosť členov riadiaceho alebo správneho orgánu žiadateľa a osôb, ktoré majú v držbe kvalifikované účasti v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 36 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - d) dôkaz o tom, že žiadateľ spĺňa podmienky stanovené v článku 5 ods. 1 písm. b) a c);

- e) dôkaz o tom, že osoby, ktoré majú v držbe kvalifikované účasti v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 36 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, spĺňajú podmienky stanovené v článku 5 ods. 1 písm. d) tejto smernice;
 - f) dôkaz o mechanizmoch správy a riadenia a mechanizmoch vnútornej kontroly podľa článku 5 ods. 1 písm. e);
 - g) dôkaz o politike podľa článku 5 ods. 1 písm. f);
 - h) dôkaz o vnútorných postupoch podľa článku 5 ods. 1 písm. g);
 - i) dôkaz o postupoch uvedených v článku 5 ods. 1 písm. h);
 - j) v relevantných prípadoch dôkaz o existencii samostatného účtu v úverovej inštitúcii, ako sa stanovuje v článku 6 ods. 2 písm. a);
 - k) akákoľvek dohoda o externom zabezpečovaní podľa článku 12 ods. 1.
3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány domovského členského štátu do 45 dní od doručenia žiadosti o udelenie povolenia posúdili, či je žiadosť úplná.
4. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány domovského členského štátu do 90 dní od doručenia úplnej žiadosti alebo, ak sa žiadosť považuje za neúplnú, od doručenia požadovaných informácií oznámili žiadateľovi, či bolo povolenie udelené alebo zamietnuté, a uvedú dôvody zamietnutia.

5. Členské štáty zabezpečia, aby mal žiadateľ právo odvolať sa na súde v prípadoch, keď príslušné orgány domovského členského štátu rozhodnú o zamietnutí žiadosti o povolenie podľa článku 5 ods. 3, ako aj v prípadoch, keď príslušné orgány v lehote stanovenej v odseku 4 tohto článku neprijmú žiadne rozhodnutie v súvislosti so žiadosťou.

Článok 8

Odňatie povolenia

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány domovského členského štátu mali potrebné právomoci v oblasti dohľadu a vyšetrovania a právomoci v oblasti ukladania sankcií v súlade s článkom 22 s cieľom odňať povolenie udelené správcovi úveru, ak sa na takéhoto správcu úveru vzťahuje ktorákoľvek z týchto možností:
- a) nepoužije povolenie do 12 mesiacov od jeho udelenia;
 - b) sa výslovne vzdá povolenia;
 - c) sa dlhšie ako 12 mesiacov nezapojil do činností správcu úveru;
 - d) získal povolenie na základe nepravdivých vyhlásení alebo iným neregulárnym spôsobom;
 - e) prestal spĺňať požiadavky na udelenie povolenia ako správca úveru stanovené v článku 5 ods. 1 a v relevantných prípadoch v článku 6 ods. 2 písm. a);

f) závažne porušil príslušné pravidlá vrátane ustanovení vnútroštátneho práva, ktorými sa transponuje táto smernica, alebo iné pravidlá na ochranu spotrebiteľa vrátane príslušných pravidiel hostiteľského členského štátu a členského štátu, v ktorom bol úver poskytnutý.

2. Ak sa povolenie odníme v súlade s odsekom 1 tohto článku, členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány domovského členského štátu okamžite informovali príslušné orgány hostiteľského členského štátu, ak správca úveru poskytuje služby podľa článku 13, ako aj príslušné orgány členského štátu, v ktorom bol úver poskytnutý, ak je iný než hostiteľský a domovský členský štát.

Článok 9

Register správcov úverov, ktorým bolo udelené povolenie

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány založili a viedli aspoň zoznam alebo, ak sa to považuje za vhodnejšie, vnútroštátny register všetkých správcov úverov, ktorým bolo udelené povolenie poskytovať služby na ich území, vrátane správcov úverov poskytujúcich služby podľa článku 13.

EBA vypracuje usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, na založenie a vedenie takýchto zoznamov alebo registrov a spresní druhy informácií, ktoré obsahujú, s cieľom zaručiť rovnaké podmienky v celej Únii a transparentnosť pre nákupcov úverov a dlžníkov.

2. Tento zoznam alebo register uvedený v odseku 1 sa sprístupní verejnosti online na webovom sídle príslušných orgánov a pravidelne sa aktualizujú.
3. V prípade odňatia povolenia podľa článku 8 príslušné orgány zoznam alebo register uvedený v prvom odseku tohto článku bezodkladne aktualizujú.

Článok 10

Vzťah s dlžníkom, oznámenie o prevode a následné oznámenia

1. Členské štáty vyžadujú, aby nákupcovia úverov a správcovia úverov vo svojich vzťahoch s dlžníkmi:
 - a) konali v dobrej viere, spravodlivo a profesionálne;
 - b) poskytovali dlžníkovi informácie, ktoré nie sú zavádzajúce, nejasné alebo nepravdivé;
 - c) rešpektovali a chránili osobné informácie a súkromie dlžníkov;
 - d) komunikovali s dlžníkmi spôsobom, ktorý nepredstavuje obťažovanie, nátlak alebo neprimeraný vplyv.

2. Členské štáty zabezpečia, aby po akomkoľvek prevode práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo prevode samotnej nesplácanej zmluvy o úvere na nákupcu úveru a vždy pred prvým vymáhaním dlhu, ale aj vždy, keď o to požiada dlžník, nákupca úveru alebo, ak je vymenovaný na vykonávanie činností spravovania úveru, subjekt uvedený v článku 2 ods. 5 písm. a) bode i) alebo iii) alebo správca úveru zaslal dlžníkovi oznámenie, a to v papierovej forme alebo na inom trvanlivom nosiči, ktoré obsahuje aspoň:
- a) informácie o prevode, ktorý sa uskutočnil, vrátane dátumu prevodu;
 - b) identifikačné a kontaktné údaje nákupcu úveru;
 - c) ak bol vymenovaný, identifikačné a kontaktné údaje správcu úveru alebo subjektu uvedeného v článku 2 ods. 5 písm. a) bode i) alebo iii);
 - d) ak bol vymenovaný, dôkazy týkajúce sa povolenia správcu úveru udeleného podľa článku 7;
 - e) v relevantných prípadoch identifikačné a kontaktné údaje poskytovateľa úverových služieb;
 - f) zreteľne prezentovaný, kontaktný referenčný bod u nákupcu úveru alebo, ak bol vymenovaný na vykonávanie činností spravovania úveru, u subjektu uvedeného v článku 2 ods. 5 písm. a) bode i) alebo iii), alebo u správcu úveru a v relevantných prípadoch u poskytovateľa úverových služieb, od ktorého sa majú v prípade potreby získať informácie;

- g) informácie o sumách splatných dlžníkom v čase oznámenia s podrobnými informáciami o tom, čo je splatné ako kapitál, úroky, poplatky a iné povolené poplatky;
- h) vyhlásenie v tom zmysle, že sa naďalej uplatňujú všetky príslušné právne predpisy Únie a vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa najmä vymáhania zmlúv, ochrany spotrebiteľa, práv dlžníka a trestného práva;
- i) meno, adresu a kontaktné údaje príslušných orgánov členského štátu, v ktorom má dlžník bydlisko alebo v ktorom sa nachádza jeho sídlo, alebo ak podľa jeho vnútroštátneho práva nemá sídlo, členský štát, v ktorom sa nachádza jeho ústredie a ktorým môže dlžník podať sťažnosť.

Oznámenie stanovené prvom pododseku je v jazyku, ktorý je jasný a zrozumiteľný pre širokú verejnosť.

- 3. Členské štáty zabezpečia, aby do všetkých následných oznámeniach určených dlžníkovi, nákupca úveru alebo, ak bol vymenovaný na vykonávanie činností spravovania úveru, subjekt uvedený v článku 2 ods. 5 písm. a) bode i) alebo iii) alebo správca úveru zahrnul informácie stanovené v odseku 2 písm. f) tohto článku, s výnimkou prípadov, keď ide o prvé oznámenie po vymenovaní nového správcu úveru, pričom v takom prípade sa zahrnú aj informácie stanovené v odseku 2 písm. c) a d) tohto článku.
- 4. Odsekmi 2 a 3 nie sú dotknuté žiadne ďalšie požiadavky týkajúce sa oznámení stanovené v iných príslušných právnych predpisoch Únie alebo vnútroštátnych právnych predpisoch.

Článok 11

Zmluvný vzťah medzi správcom úveru a nákupcom úveru

1. Keď nákupca úveru sám nevykonáva činnosti spravovania úveru, členské štáty zabezpečia, aby vymenovaný správca úveru poskytoval svoje služby týkajúce sa spravovania a vymáhania práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnej nesplácanej zmluvy o úvere na základe zmluvy o spravovaní úveru s nákupcom úveru.
2. Zmluva o spravovaní úveru uvedená v odseku 1 musí obsahovať:
 - a) podrobný opis činností spravovania úveru, ktoré má vykonávať správca úveru;
 - b) výšku odmeny správcu úveru alebo metódu na jej výpočet;
 - c) rozsah, v akom môže správca úveru zastupovať nákupcu úveru vo vzťahu k dlžníkovi;
 - d) záväzok strán dodržiavať právo Únie a vnútroštátne právo uplatniteľné na práva veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo na samotnú zmluvu o úvere, vrátane ochrany spotrebiteľa a údajov;
 - e) doložku požadujúcu spravodlivé a starostlivé zaobchádzanie s dlžníkmi.

3. Členské štáty zabezpečia, aby dohoda o spravovaní úveru uvedená v odseku 1 obsahovala požiadavku, podľa ktorej správca úveru informuje nákupcu úveru o externom zabezpečovaní akýchkoľvek jeho činností spravovania úveru pred takýmto zabezpečením.
4. Členské štáty zabezpečia, aby správca úveru aspoň päť rokov od dátumu ukončenia zmluvy o spravovaní úveru uvedenej v odseku 1 alebo počas zákonnej premlčacej lehoty platnej v domovskom členskom štáte, no nie viac ako 10 rokov, viedol a udržiaval tieto záznamy:
 - a) relevantnú korešpondenciu s nákupcom úveru aj s dlžníkom podľa podmienok stanovených v príslušnom vnútroštátnom práve;
 - b) podstatné pokyny prijaté od nákupcu úveru v súvislosti s právami veriteľa podľa každej nesplácanej zmluvy o úvere alebo so samotnou nesplácanou zmluvou o úvere, ktoré v mene uvedeného nákupcu úveru spravuje a vymáha, podľa podmienok stanovených v príslušnom vnútroštátnom práve;
 - c) zmluvu o spravovaní úveru.
5. Členské štáty zabezpečia, aby správca úveru na požiadanie sprístupnil príslušným orgánom záznamy uvedené v odseku 4.

Článok 12

Externé zabezpečovanie činností správcu úveru

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že správca úveru využíva poskytovateľa úverových služieb na vykonávanie ktorejkoľvek z činností spravovania úveru, bol správca úveru naďalej plne zodpovedný za dodržiavanie všetkých povinností podľa vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica. Pri externom zabezpečovaní uvedených činností spravovania úveru musia byť splnené tieto podmienky:
 - a) uzavretie písomnej dohody o externom zabezpečovaní činností medzi správcu úveru a poskytovateľom úverových služieb, podľa ktorej je poskytovateľ úverových služieb povinný dodržiavať príslušné právne ustanovenia vrátane vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica, a príslušné právo Únie alebo vnútroštátne právo uplatniteľné na práva veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo na samotnú zmluvu o úvere;
 - b) externé zabezpečovanie všetkých činností spravovania úveru súčasne prostredníctvom poskytovateľa úverových služieb je zakázané;
 - c) zmluvný vzťah medzi správcu úveru a nákupcom úveru a povinnosti správcu úveru voči nákupcovi úveru alebo dlžníkom sa uzavretím dohody o externom zabezpečovaní s poskytovateľom úverových služieb nemení;

- d) dodržiavanie požiadaviek na povolenie stanovených v článku 5 ods. 1 zo strany správcu úveru nie je dotknuté externým zabezpečovaním niektorých jeho činností spravovania úveru;
- e) externé zabezpečovanie činností prostredníctvom poskytovateľa úverových služieb nebráni tomu, aby príslušné orgány vykonávali dohľad nad správcom úveru v súlade s článkami 14 a 21;
- f) správca úveru má priamy prístup ku všetkým relevantným informáciám, ktoré sa týkajú externe zabezpečovaných činností spravovania úveru prostredníctvom poskytovateľa úverových služieb;
- g) po skončení dohody o externom zabezpečovaní činností má správca úveru odborné znalosti a zdroje, aby mohol poskytovať externe zabezpečované činnosti spravovania úveru.

Externé zabezpečovanie činností spravovania úveru sa nevykonáva takým spôsobom, aby sa narušila kvalita vnútornej kontroly správcu úverov alebo spoľahlivosť či kontinuita jeho činností spravovania úveru.

2. Členské štáty zabezpečia, aby správca úveru pred externým zabezpečovaním svojich činností spravovania úveru v súlade s odsekom 1 informoval príslušné orgány domovského členského štátu a v náležitých prípadoch príslušné orgány hostiteľského členského štátu.

3. Členské štáty zabezpečia, aby správca úveru viedol a udržiaval záznamy o relevantných pokynoch poskytnutých poskytovateľovi úverových služieb v súlade s podmienkami stanovenými podľa príslušného vnútroštátneho práva, a o dohode o externom zabezpečovaní činností uvedenej v odseku 1, a to počas obdobia aspoň piatich rokov od dátumu skončenia dohody o externom zabezpečovaní činnosti alebo počas zákonnej premlčacej lehoty platnej v členskom štáte, pričom maximálne počas obdobia 10 rokov.
4. Členské štáty zabezpečia, aby správca úveru a poskytovateľ úverových služieb na požiadanie sprístupnili príslušným orgánom informácie uvedené v odseku 3.
5. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia úverových služieb nemohli prijímať a držať finančné prostriedky od dlžníkov.

Kapitola II

Cezhraničné činnosti spravovania úveru

Článok 13

Sloboda poskytovať činnosti spravovania úveru v hostiteľskom členskom štáte

1. Členské štáty zabezpečia, aby správca úveru, ktorý získal povolenie v súlade s článkom 4 ods. 1 v domovskom členskom štáte, mal právo poskytovať v Únii uvedené služby, na ktoré sa vzťahuje uvedené povolenie, a to bez toho, aby tým boli dotknuté akékoľvek obmedzenia alebo požiadavky stanovené vo vnútroštátnom práve hostiteľského členského štátu v súlade s touto smernicou vrátane prípadného zákazu prijímania a držania finančných prostriedkov od dlžníkov, ktoré nesúvisia s inými požiadavkami na povoľovanie správcov úverov, alebo tie, ktoré sú stanovené na opätovné prerokovanie podmienok týkajúcich sa práv veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo samotnej zmluvy o úvere.
2. Ak má správca úveru, ktorý získal povolenie v súlade s článkom 4 ods. 1 v domovskom členskom štáte, v úmysle poskytovať služby v hostiteľskom členskom štáte, členské štáty zabezpečia, aby správca úveru príslušnému orgánu domovského členského štátu predložil tieto informácie:
 - a) hostiteľský členský štát, v ktorom má správca úveru v úmysle poskytovať služby, a ak sú tieto informácie správcovi úveru už známe, členský štát, v ktorom bol úver poskytnutý, ak je iný než hostiteľský a domovský členský štát;

- b) v príslušných prípadoch adresu pobočky správcu úveru usadenej v hostiteľskom členskom štáte;
- c) v príslušných prípadoch totožnosť a adresu poskytovateľa úverových služieb v hostiteľskom členskom štáte;
- d) totožnosť osôb zodpovedných za riadenie poskytovania činností spravovania úveru v hostiteľskom členskom štáte;
- e) v príslušných prípadoch podrobné údaje o opatreniach prijatých s cieľom prispôbiť vnútorné postupy, mechanizmy správy a riadenia a mechanizmy vnútornej kontroly správcu úveru na zabezpečenie dodržiavania právnych predpisov uplatniteľných na práva veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo na samotnú zmluvu o úvere;
- f) opis postupu stanoveného na splnenie pravidiel boja proti praniu špinavých peňazí a terorizmu, čím vnútroštátne právo hostiteľského členského štátu transponujúce smernicu (EÚ) 2015/849 určuje správcov úverov za povinné subjekty na účely predchádzania praniu špinavých peňazí a financovania terorizmu a boja proti nim;
- g) že správca úveru má vhodné prostriedky na komunikáciu v jazyku hostiteľského členského štátu alebo v jazyku zmluvy o úvere;
- h) či správca úveru bolo alebo nebolo vo svojom domovskom členskom štáte udelené povolenie prijímať a držať finančné prostriedky od dlžníkov.

3. Príslušné orgány domovského členského štátu v lehote 45 dní od doručenia všetkých informácií uvedených v odseku 2 oznámia uvedené informácie príslušným orgánom hostiteľského členského štátu, ktorý bezodkladne potvrdí ich doručenie. Príslušné orgány domovského členského štátu následne informujú správcu úveru o dátume oznámenia informácií príslušným orgánom hostiteľského členského štátu a o dátume, keď tieto príslušné orgány potvrdili prijatie informácií. Príslušné orgány domovského členského štátu oznámia všetky informácie uvedené v odseku 2 aj príslušným orgánom členského štátu, v ktorom bol úver poskytnutý, ak je iný než hostiteľský a domovský členský štát.
4. Členské štáty zabezpečia, aby mal správca úveru právo odvolať sa na súde, ak mu príslušné orgány domovského členského štátu neoznámili informácie uvedené v odseku 2.
5. Členské štáty zabezpečia, aby správca úveru mohol začať poskytovať služby v hostiteľskom členskom štáte od skoršej z týchto udalostí:
 - a) doručenia oznámenia od príslušných orgánov hostiteľského členského štátu potvrdzujúceho doručenie oznámenia podľa odseku 3;
 - b) v prípade nedoručenia oznámenia podľa písmena a) tohto odseku po uplynutí dvoch mesiacov od dátumu predloženia všetkých informácií podľa odseku 2 príslušným orgánom hostiteľského členského štátu.

6. Členské štáty zabezpečia, aby správca úveru informoval príslušné orgány domovského členského štátu o akejkolvek následnej zmene informácií, ktoré sa musia oznamovať v súlade s odsekom 2. V takýchto prípadoch členské štáty zabezpečia dodržiavanie postupu stanoveného v odsekoch 3, 4 a 5.
7. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány hostiteľského členského štátu zaznamenali do zoznamu alebo registra uvedeného v článku 9 správcov úverov, ktorým bolo udelené povolenie poskytovať činnosti spravovania úveru na ich území, a podrobné údaje o domovskom členskom štáte.

Článok 14

Dohľad nad správcami úverov, ktorí poskytujú cezhraničné služby

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány domovského členského štátu preskúmali a zhodnotili, či správca úveru, ktorý vykonáva činnosti spravovania úveru v hostiteľskom členskom štáte, priebežne dodržiava požiadavky tejto smernice.
2. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány domovského členského štátu mali právomoc vykonávať dohľad nad správcami úverov, vyšetrovať ich a ukladať im správne sankcie a nápravné opatrenia, pokiaľ ide o dodržiavanie požiadaviek tejto smernice pri vykonávaní ich činností správcu úverov v hostiteľskom členskom štáte.
3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány domovského členského štátu oznámili opatrenia prijaté v súvislosti so správcom úveru príslušným orgánom hostiteľského členského štátu a prípadne členského štátu, v ktorom bol úver poskytnutý, ak je iný než hostiteľský a domovský členský štát.

4. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že správca úveru vykonáva činnosti spravovania úveru v hostiteľskom členskom štáte, príslušné orgány domovského členského štátu a príslušné orgány hostiteľského členského štátu a prípadne členského štátu, v ktorom bol úver poskytnutý, ak je iný než hostiteľský a domovský členský štát, úzko spolupracovali pri výkone svojich funkcií a povinností, najmä pri vykonávaní kontrol, vyšetrovaní a kontrol na mieste.
5. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány domovského členského štátu pri vykonávaní svojich funkcií a povinností stanovených v tejto smernici požiadali príslušné orgány hostiteľského členského štátu o pomoc pri vykonávaní kontroly na mieste v pobočke zriadenej v hostiteľskom členskom štáte alebo u poskytovateľa úverových služieb vymenovaného v hostiteľskom členskom štáte. Kontrola na mieste v pobočke alebo u poskytovateľa úverových služieb sa vykonáva v súlade s právom členského štátu, v ktorom sa kontrola vykonáva.
6. Členské štáty ďalej zabezpečia, aby boli príslušné orgány hostiteľského členského štátu oprávnené rozhodnúť o najvhodnejších opatreniach, ktoré treba prijať v každom individuálnom prípade s cieľom vyhovieť žiadosti o pomoc príslušných orgánov domovského členského štátu.
7. Ak sa príslušné orgány hostiteľského členského štátu rozhodnú vykonať kontroly na mieste v mene príslušných orgánov domovského členského štátu, o výsledkoch uvedených kontrol bezodkladne informujú príslušné orgány domovského členského štátu.

8. Príslušné orgány hostiteľského členského štátu môžu z vlastnej iniciatívy vykonávať kontroly, inšpekcie a vyšetrovania v súvislosti s činnosťami spravovania úveru, ktoré na ich území poskytuje správca úveru, ktorému bolo udelené povolenie v domovskom členskom štáte. Príslušné orgány hostiteľského členského štátu bezodkladne poskytnú výsledky uvedených kontrol, inšpekcií a vyšetrovaní príslušným orgánom domovského členského štátu.
9. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, keď príslušné orgány hostiteľského členského štátu majú dôkazy o tom, že správca úveru vykonávajúci činnosti spravovania úveru na jeho území, ako sa uvádza v článku 13, porušuje príslušné pravidlá vrátane povinností vyplývajúcich z vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica, odovzdali uvedené dôkazy príslušným orgánom domovského členského štátu a požiadali ich, aby prijali primerané opatrenia bez toho, aby boli dotknuté právomoci príslušných orgánov hostiteľského členského štátu v oblasti dohľadu, vyšetrovania a ukladania sankcií, pokiaľ ide o správcu úveru podľa vnútroštátneho práva, konkrétne tie, ktoré sú uplatniteľné na úver alebo zmluvu o úvere.
10. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, keď príslušné orgány členského štátu, v ktorom bol úver poskytnutý, ak je iný než hostiteľský a domovský členský štát, majú dôkazy o tom, že správca úveru porušuje povinnosti stanovené v tejto smernici alebo vo vnútroštátnych pravidlách, ktoré sa uplatňujú na úver alebo zmluvu o úvere, odovzdali uvedené dôkazy príslušným orgánom domovského členského štátu a požiadali ich, aby prijali primerané opatrenia bez toho, aby boli dotknuté právomoci príslušných orgánov členského štátu, v ktorom bol úver poskytnutý, ak je iný než hostiteľský a domovský členský štát, v oblasti dohľadu, vyšetrovania a ukladania sankcií.

11. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány domovského členského štátu oznámili podrobné údaje o akýchkoľvek správnych alebo iných postupoch, ktoré sa začali so zreteľom na dôkaz, ktorý poskytol hostiteľský členský štát, alebo o akýchkoľvek správnych sankciách a nápravných opatreniach prijatých proti správcovi úveru, alebo odôvodnené rozhodnutie, prečo neboli prijaté žiadne opatrenia, príslušným orgánom hostiteľského členského štátu, ktorý uviedol dôkaz, a to najneskôr do dvoch mesiacov od dátumu žiadosti podľa odseku 9. V prípade začatia postupu príslušné orgány domovského členského štátu pravidelne informujú príslušné orgány hostiteľského členského štátu o jeho stave.
12. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, keď správca úveru naďalej porušuje príslušné pravidlá vrátane svojich povinností podľa tejto smernice, a po tom, ako príslušné orgány hostiteľského členského štátu o tom informovali domovský členský štát, boli príslušné orgány hostiteľského členského štátu oprávnené uložiť primerané správne sankcie a nápravné opatrenia s cieľom zabezpečiť súlad s touto smernicou, ak je splnená ktorákoľvek z týchto podmienok:
- a) správca úveru nevykonával žiadne primerané a účinné kroky na nápravu porušenia v primeranom čase; alebo
 - b) v naliehavom prípade, keď je potrebné okamžité opatrenie na riešenie závažného ohrozenia kolektívnych záujmov dlžníkov.

Príslušné orgány hostiteľského členského štátu môžu uložiť správne sankcie a nápravné opatrenia uvedené v prvom pododseku bez ohľadu na akékoľvek správne sankcie a nápravné opatrenia, ktoré už uložili príslušné orgány domovského členského štátu.

Príslušné orgány hostiteľského členského štátu môžu okrem toho zakázať ďalšie činnosti správcu úveru, ktorý porušuje príslušné pravidlá vrátane svojich povinností podľa tejto smernice dovtedy, kým príslušný orgán domovského členského štátu neprijmú primerané rozhodnutie alebo správca úveru nepodnikne kroky na nápravu porušenia.

Hlava III

Nákupcovia úverov

Článok 15

Právo na informácie týkajúce sa práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnej nesplácanej zmluvy o úvere

1. Členské štáty zabezpečia, aby úverová inštitúcia poskytla potenciálnemu nákupcovi úveru potrebné informácie týkajúce sa práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnej nesplácanej zmluvy o úvere a prípadne kolaterálu, aby mohol potenciálny nákupca úveru vykonať vlastné posúdenie hodnoty práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnej nesplácanej zmluvy o úvere a pravdepodobnosti návratnosti hodnoty uvedenej zmluvy pred uzavretím zmluvy o prevode uvedených práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo prevode uvedenej samotnej nesplácanej zmluvy o úvere pri zabezpečení ochrany informácií, ktoré úverová inštitúcia sprístupnila, a dôvernosti obchodných údajov.

2. Členské štáty požadujú, aby úverové inštitúcie, ktoré prevádzajú práva veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnú nesplácanú zmluvu o úvere na nákupcu úveru, dvakrát ročne oznamovali príslušným orgánom hostiteľského členského štátu určeným v súlade s článkom 21 ods. 3 tejto smernice a príslušnými orgánmi uvedenými v článku 4 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ¹ aspoň tieto údaje:
- a) identifikátor právnickej osoby (LEI) nákupcu úveru alebo prípadne jeho zástupcu určeného podľa článku 19, alebo ak takýto identifikátor neexistuje:
 - i) totožnosť nákupcu úveru alebo členov riadiaceho alebo správneho orgánu nákupcu a osôb, ktoré majú kvalifikovanú účasť u nákupcu úveru v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 36 nariadenia (EÚ) č. 575/2013; a
 - ii) adresu nákupcu úveru alebo prípadne jeho zástupcu určeného v súlade s článkom 19;
 - b) súhrnný nesplatený zostatok prevádzaných práv veriteľa podľa nesplácaných zmlúv o úvere alebo prevádzaných nesplácaných zmlúv o úvere;

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

- c) počet a rozsah prevádzaných práv veriteľa podľa nesplácaných zmlúv o úvere alebo prevádzaných nesplácaných zmlúv o úvere;
 - d) či prevod zahŕňa práva veriteľa podľa nesplácaných zmlúv o úvere alebo samotných nesplácaných zmlúv o úvere, ktoré boli uzavreté so spotrebiteľmi, a prípadne typ aktív, ktoré zabezpečujú nesplácané zmluvy o úvere.
3. Príslušné orgány uvedené v odseku 2 môžu požadovať, aby úverové inštitúcie poskytovali informácie uvedené v danom odseku štvrtročne vždy, keď to považujú za potrebné, a to aj s cieľom lepšie monitorovať vysoký počet prevodov, ktoré by sa mohli uskutočniť počas krízového obdobia.
4. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány hostiteľského členského štátu bezodkladne oznamovali informácie uvedené v odsekoch 2 a 3, ako aj akékoľvek ďalšie informácie, ktoré by mohli považovať za potrebné na vykonávanie svojich funkcií a povinností podľa tejto smernice, príslušným orgánom domovského členského štátu ná kupcu úveru.
5. Odseky 1 až 4 sa uplatňujú v súlade s nariadeniami (EÚ) 2016/679 a (EÚ) 2018/1725.

Článok 16

Vykonávacie technické predpisy pre vzory údajov

1. EBA vypracuje návrh vykonávacích technických predpisov stanovujúcich vzory, ktoré majú používať úverové inštitúcie na poskytovanie informácií uvedených v článku 15 ods. 1 s cieľom poskytnúť podrobné informácie o svojich úverových expozíciách v bankovej knihe pre nákupcov úverov na analýzu, finančné hĺbkové preskúmanie a ocenenie práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnej nesplácanej zmluvy o úvere.
2. EBA v návrhu vykonávacích technických predpisov uvedenom v odseku 1 tohto článku stanoví dátové polia vrátane povinných dátových polí a zaobchádzanie s údajmi v prípade dôverných informácií, ako sa stanovuje v článku 15 ods. 1.
3. Návrh vykonávacích technických predpisov musí byť primeraný povahe a rozsahu úverov a úverových portfólií.
4. EBA pri príprave návrhu vykonávacích technických predpisov uvedeného v odseku 1 zohľadní všetky tieto skutočnosti:
 - a) existujúce trhové postupy pri výmene údajov medzi kupujúcimi a predávajúcimi;
 - b) spätnú väzbu od používateľov o ich skúsenostiach s používaním existujúcich vzorov EBA týkajúcich sa transakcií s nesplácanými úvermi;
 - c) existujúce podobné požiadavky na úrovni členských štátov;

- d) dôležitosť minimalizácie nákladov na spracovanie pre úverové inštitúcie a nákupcov úverov.
5. EBA predloží Komisii návrh vykonávacích technických predpisov uvedený v odseku 1 do ... [9 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice].
6. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v odseku 1 v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.
7. Vzory údajov sa použijú pre transakcie týkajúce sa úverov vydaných 1. júla 2018 alebo po tomto dátume, ktoré sa stanú nesplácanými po ... [dátum nadobudnutia účinnosti tejto smernice]. V prípade úverov vydaných medzi 1. júlom 2018 a dátumom nadobudnutia účinnosti vykonávacích technických predpisov uvedených v odseku 1 úverové inštitúcie doplnia vzor údajov o informácie, ktoré už majú k dispozícii.
8. Členské štáty zabezpečia, aby úverové inštitúcie uplatňovali aj vykonávacie technické predpisy uvedené v odseku 6 na prevod práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo prevod samotnej nesplácanej zmluvy o úvere na iné úverové inštitúcie. Úverové inštitúcie používajú vzory údajov na poskytovanie informácií medzi úverovými inštitúciami v prípadoch, keď dochádza len k prevodu práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo k prevodu samotnej nesplácanej zmluvy o úvere.

Článok 17
Povinnosti nákupcov úverov

1. Členské štáty zabezpečia, aby:
 - a) nákupca úveru, ktorý má bydlisko v Únii alebo ktorý má svoje sídlo, alebo ak podľa jeho vnútroštátneho práva nemá sídlo, jeho ústredie v Únii vymenoval subjekt uvedený v článku 2 ods. 5 písm. a) bodoch i) alebo iii) alebo správcu úveru, aby vykonával činnosti spravovania úveru v súvislosti s právami veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo so samotnou nesplácanou zmluvou o úvere, ktorá bola uzatvorená so spotrebiteľmi;
 - b) ak nákupca úveru nemá bydlisko v Únii alebo ktorý nemá svoje sídlo, alebo ak podľa jeho vnútroštátneho práva nemá sídlo, jeho ústredie v Únii, jeho zástupca určený v súlade s článkom 19 ods. 1 vymenoval subjekt uvedený v článku 2 ods. 5 písm. a) bodoch i) alebo iii) alebo správcu úveru, okrem prípadov, ak je samotný zástupca subjektom uvedeným v článku 2 ods. 5 písm. a) bodoch i) alebo iii) alebo správcom úveru, aby vykonával činnosti spravovania úveru v súvislosti s právami veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo so samotnou nesplácanou zmluvou o úvere, ktorá bola uzatvorená s:
 - i) fyzickými osobami vrátane spotrebiteľov a nezávislých pracovníkov;

- ii) mikropodnikmi, malými a strednými podnikmi, ako sa vymedzujú v článku 2 prílohy k odporúčeniu Komisie 2003/361/ES¹.

Hostiteľské členské štáty môžu rozšíriť požiadavku stanovenú v prvom pododseku na iné zmluvy o úvere.

2. Členské štáty zabezpečia, aby nákupca úveru nepodliehal žiadnym ďalším požiadavkám na nákup práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnej nesplácanej zmluvy o úvere okrem tých, ktoré sú stanovené vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktorými sa transponuje táto smernica, alebo v ustanoveniach príslušného práva v oblasti ochrany spotrebiteľa, zmluvného práva, občianskeho práva alebo trestného práva. Členské štáty zabezpečia, aby sa na nákupcu úveru po prevode práv veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo prevode samotnej zmluvy o úvere na nákupcu úveru naďalej uplatňovalo príslušné právo Únie a vnútroštátne právo týkajúce sa najmä vymáhania zmlúv, ochrany spotrebiteľa, práv dlžníkov, vzniku úverov, pravidiel bankového tajomstva a trestného práva. Úroveň ochrany poskytovaná spotrebiteľom a ostatným dlžníkom podľa práva Únie a vnútroštátneho práva, ako aj pravidiel o platobnej neschopnosti, nie je ovplyvnená prevodom práv veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo prevodom samotnej zmluvy o úvere na nákupcu úveru, bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne a medzinárodné pravidlá o vlastných zmenkách a cudzích zmenkách.

¹ Odporúčanie Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 o vymedzení mikropodnikov a malých a stredných podnikov (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).

3. Touto smernicou nie sú dotknuté vnútroštátne právomoci týkajúce sa registrov úverov vrátane právomoci požadovať od nákupcov úverov informácie týkajúce sa práv veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo samotnej zmluvy o úvere a jej plnenia.
4. Členské štáty môžu nákupcom úverov povoliť, aby do spravovania zmlúv o úvere, ktoré získali, zapojili fyzické osoby. Uvedené fyzické osoby podliehajú vnútroštátnemu režimu regulácie a dohľadu a nemajú prospech zo slobody stanovenej v tejto smernici na vykonávanie činností spravovania úveru v inom členskom štáte.
5. Členské štáty zabezpečia, aby vymenovaný správca úveru alebo subjekt uvedený v článku 2 ods. 5 písm. a) bode i) alebo iii) splňal v mene nákupcu úveru povinnosti uložené nákupcovi úveru podľa odseku 2 tohto článku a článkov 18 a 20. V prípadoch, keď nie je vymenovaný správca úveru ani subjekt uvedený v článku 2 ods. 5 písm. a) bode i) alebo iii), podlieha nákupca úveru alebo jeho zástupca naďalej týmto povinnostiam.

Členské štáty môžu vyžadovať, aby vymenovaný správca úveru alebo subjekt uvedený v článku 2 ods. 5 písm. a) bode i) alebo iii) splňal v mene nákupcu úveru povinnosti uložené nákupcovi úveru v súlade s vnútroštátnym právom, a to aj vo vzťahu k odseku 3 tohto článku.

Článok 18

Používanie správcov úverov alebo iných subjektov

1. Ak nákupca úveru alebo prípadne jeho zástupca určený v súlade s článkom 19 vymenuje subjekt uvedený v článku 2 ods. 5 písm. a) bodoch i) alebo iii) alebo správcu úveru, aby vykonával činnosti spravovania úveru v súvislosti s prevedenými právami veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo s prevedenou samotnou nesplácanou zmluvou o úvere, členské štáty vyžadujú, aby tento nákupca úveru alebo jeho zástupca informoval príslušné orgány svojho domovského členského štátu o totožnosti a adrese subjektu uvedeného v článku 2 ods. 5 písm. a) bodoch i) alebo iii) alebo správcu úveru najneskôr v deň, kedy začali činnosti spravovania úveru.
2. Ak nákupca úveru alebo prípadne jeho zástupca určený v súlade s článkom 19 vymenuje iný subjekt než ten, ktorý je oznámený podľa odseku 1 tohto článku, oznámi to príslušným orgánom svojho domovského členského štátu najneskôr v deň tejto zmeny a uvedie totožnosť a adresu nového subjektu, ktorý vymenoval na vykonávanie činností spravovania úveru v súvislosti s prevedenými právami veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo v súvislosti s prevedenou samotnou nesplácanou zmluvou o úvere.
3. Členské štáty vyžadujú, aby príslušné orgány domovského členského štátu nákupcu úveru bez zbytočného odkladu zaslali príslušným orgánom hostiteľského členského štátu, príslušným orgánom členského štátu, v ktorom bol úver poskytnutý, a príslušným orgánom domovského členského štátu nového správcu úveru informácie prijaté v súlade s odsekmi 1 a 2.

Článok 19

Zástupca nákupcu úverov z tretích krajín

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sa uzavrie prevod práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo prevod samotnej nesplácanej zmluvy o úvere, nákupca úveru, ktorý nemá bydlisko v Únii alebo ktorý nemá svoje sídlo, alebo ak podľa jeho vnútroštátneho práva nemá sídlo, jeho ústredie v Únii, písomne určil zástupcu, ktorý má bydlisko v Únii alebo ktorý má svoje sídlo, alebo ak podľa jeho vnútroštátneho práva nemá sídlo, jeho ústredie v Únii.
2. Okrem nákupcu úveru alebo namiesto neho sa príslušné orgány vo všetkých otázkach týkajúcich sa priebežného dodržiavania tejto smernice obracajú na zástupcu uvedeného v odseku 1 a tento zástupca je plne zodpovedný za dodržiavanie povinností uložených nákupcovi úveru podľa vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica.

Článok 20

Prevod práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo prevod samotnej nesplácanej zmluvy o úvere nákupcom úveru a informovanie príslušných orgánov

1. Členské štáty požadujú, aby nákupca úveru alebo prípadne jeho zástupca určený v súlade s článkom 19, ktorý prevádza práva veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnú nesplácanú zmluvu o úvere, dvakrát ročne informoval príslušné orgány svojho domovského členského štátu o identifikátore právnickej osoby (LEI) nového nákupcu úveru a prípadne jeho zástupcu určeného v súlade s článkom 19, alebo ak takýto identifikátor neexistuje, o:
 - a) totožnosti nového nákupcu úveru alebo prípadne jeho zástupcu určeného v súlade s článkom 19 alebo členov riadiaceho alebo správneho orgánu nového nákupcu úveru alebo jeho zástupcu a osôb, ktoré majú kvalifikovanú účasť u nového nákupcu úveru alebo jeho zástupcu v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 36 nariadenia (EÚ) č. 575/2013; a
 - b) adrese nového nákupcu úveru alebo prípadne jeho zástupcu určeného v súlade s článkom 19.

Okrem toho nákupca úveru alebo jeho zástupca informuje príslušné orgány svojho domovského členského štátu aspoň o týchto skutočnostiach:

- a) súhrnný nesplatený zostatok prevádzaných práv veriteľa podľa nesplácaných zmlúv o úvere alebo prevádzaných nesplácaných zmlúv o úvere;
- b) počet a rozsah prevádzaných práv veriteľa podľa nesplácaných zmlúv o úvere alebo prevádzaných nesplácaných zmlúv o úvere;
- c) či prevod zahŕňa práva veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnú nesplácanú zmluvu o úvere, ktoré boli uzavreté so spotrebiteľmi, a prípadne typ aktív, ktoré zabezpečujú nesplácanú zmluvu o úvere.

- 2. Príslušné orgány uvedené v odseku 1 môžu požadovať, aby nákupcovia úverov alebo prípadne ich zástupcovia určení v súlade s článkom 19 poskytovali informácie uvedené v danom odseku štvrtťorčne vždy, keď to tieto príslušné orgány považujú za potrebné, a to aj s cieľom lepšie monitorovať vysoký počet prevodov, ktoré by sa mohli uskutočniť počas krízového obdobia.
- 3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány uvedené v odsekoch 1 a 2 bezodkladne previedli informácie doručené v súlade s uvedenými odsekmi na príslušné orgány hostiteľského členského štátu a na príslušné orgány domovského členského štátu nového nákupcu úveru.

Hlava IV

Dohľad

Článok 21

Dohľad príslušných orgánov

1. Členské štáty zabezpečia, aby správcovia úverov a prípadne poskytovatelia úverových služieb, ktorí externe zabezpečujú činnosti spravovania úveru v súlade s článkom 12, priebežne dodržiavali vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa transponuje táto smernica, a zabezpečili, aby uvedené činnosti podliehali primeranému dohľadu zo strany príslušných orgánov domovského členského štátu s cieľom posúdiť takéto dodržiavanie ustanovení.
2. Domovský členský štát nákupcu úveru alebo prípadne jeho zástupcu určeného v súlade s článkom 19, zabezpečí, aby boli príslušné orgány uvedené v odseku 1 tohto článku zodpovedné za dohľad nad povinnosťami stanovenými v článku 10 a v článkoch 17 až 20 v súvislosti s nákupcom úveru alebo prípadne s jeho zástupcom určeným v súlade s článkom 19.
3. Členské štáty určia príslušné orgány zodpovedné za vykonávanie funkcií a povinností podľa vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica.
4. Ak členské štáty určia viac ako jeden príslušný orgán podľa odseku 3, stanovia ich príslušné úlohy a jeden z nich určia za jednotné kontaktné miesto pre všetky potrebné výmeny a interakcie s príslušnými orgánmi domovského alebo hostiteľského členského štátu.

5. Členské štáty zabezpečia, aby boli zavedené primerané opatrenia s cieľom umožniť príslušným orgánom určeným podľa odseku 3 tohto článku, aby od nákupcov úverov alebo ich zástupcov určených v súlade s článkom 19, správcov úverov, poskytovateľov úverových služieb, ktorí pre správcov úverov externe zabezpečujú činnosti spravovania úveru podľa článku 12, od dlžníkov a akýchkoľvek iných osôb alebo od verejného orgánu dostávali informácie potrebné na vykonávanie týchto činností:
- a) posudzovanie priebežného dodržiavania požiadaviek stanovených vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktorými sa transponuje táto smernica;
 - b) vyšetrenie možných porušení uvedených požiadaviek;
 - c) uloženie správnych sankcií a nápravných opatrení v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami, ktorými sa transponuje článok 23.
6. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány určené podľa odseku 3 mali odborné znalosti, zdroje, operačnú kapacitu a právomoci potrebné na vykonávanie svojich funkcií a povinností stanovených v tejto smernici.

Článok 22

Úloha dohľadu a právomoci príslušných orgánov

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány domovského členského štátu určené podľa článku 21 ods. 3 dostali všetky právomoci v oblasti dohľadu, vyšetrovania a ukladania sankcií potrebné na vykonávanie ich funkcií a povinností stanovených v tejto smernici vrátane aspoň týchto právomocí:
 - a) právomoc udeliť povolenie alebo ho zamietnuť podľa článkov 5 a 6;
 - b) právomoc odňať povolenie podľa článku 8;
 - c) právomoc zakázať ktorúkoľvek z činností spravovania úveru;
 - d) právomoc vykonávať kontroly na mieste a kontroly na diaľku;
 - e) právomoc ukladať správne sankcie a nápravné opatrenia v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami, ktorými sa transponuje článok 23;
 - f) právomoc preskúmať dohody o externom zabezpečovaní, ktoré uzatvorili správcovia úverov s poskytovateľmi úverových služieb v súlade s článkom 12 ods. 1;
 - g) právomoc požadovať od správcov úverov, aby odvolali členov svojho riadiaceho alebo správneho orgánu, pokiaľ nespĺňajú požiadavky stanovené v článku 5 ods. 1 písm. b);

- h) právomoc požadovať od správcov úverov, aby upravili alebo aktualizovali svoje interné mechanizmy správy a riadenia a mechanizmy vnútornej kontroly s cieľom účinne zabezpečiť dodržiavanie práv dlžníka v súlade s právnymi predpismi, ktorými sa riadi zmluva o úvere;
 - i) právomoc požadovať od správcov úverov, aby upravili alebo aktualizovali svoje politiky prijaté na zabezpečenie spravodlivého a starostlivého zaobchádzania s dlžníkmi a zaznamenávania a vybavovania sťažností dlžníkov;
 - j) právomoc požadovať ďalšie informácie týkajúce sa prevodu práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo prevodu samotnej nesplácanej zmluvy o úvere.
2. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány hostiteľského členského štátu určené podľa článku 21 ods. 3 a členského štátu, v ktorom sa úver poskytol, ak je iný než hostiteľský a domovský členský štát, dostali všetky právomoci potrebné na výkon svojich funkcií a povinností stanovených v tejto smernici.
3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány domovského členského štátu uplatnením prístupu založeného na riziku zhodnotili, ako správca úveru vykonáva požiadavky stanovené v článku 5 ods. 1 písm. e) až h).
4. Členské štáty určia rozsah hodnotenia podľa odseku 3 so zreteľom na objem, povahu, škálu a zložitosť činností príslušného správcu úveru.

5. Príslušné orgány domovského členského štátu informujú príslušné orgány hostiteľského členského štátu alebo členského štátu, v ktorom bol úver poskytnutý, ak je iný než hostiteľský a domovský členský štát, o výsledkoch hodnotenia uvedeného v odseku 3 na žiadosť jedného z týchto príslušných orgánov, alebo ak to príslušné orgány domovského členského štátu považujú za vhodné. Podrobnosti o akýchkoľvek uložených správnych sankciách alebo nápravných opatreniach vždy oznamujú príslušné orgány domovského členského štátu príslušným orgánom hostiteľského členského štátu a prípadne členského štátu, v ktorom bol úver poskytnutý, ak je iný než hostiteľský a domovský členský štát.
6. Členské štáty zabezpečia, aby si príslušné orgány domovského a hostiteľského členského štátu a členského štátu, v ktorom bol úver poskytnutý, ak je iný než hostiteľský a domovský členský štát, pri vykonávaní hodnotenia uvedeného v odseku 3 vymieňali všetky informácie potrebné na to, aby im umožnili vykonávať ich príslušné funkcie a povinnosti stanovené v tejto smernici.
7. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány domovského členského štátu mohli požiadať správcu úveru, poskytovateľa úverových služieb alebo nákupcu úveru, alebo jeho zástupcu určeného v súlade s článkom 19, ktorý nespĺňa požiadavky vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica, aby v počiatočnom štádiu prijal všetky potrebné opatrenia alebo podnikol všetky potrebné kroky v záujme dodržiavania uvedených ustanovení.

Článok 23

Správne sankcie a nápravné opatrenia

1. Bez toho, aby bolo dotknuté právo členských štátov stanoviť trestné sankcie, členské štáty stanovia pravidlá týkajúce sa stanovovania primeraných správnych sankcií a nápravných opatrení uplatniteľných aspoň v týchto situáciách:
 - a) správca úveru nesplní požiadavku stanovenú vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktorými sa transponuje článok 11, alebo uzavrie dohodu o externom zabezpečovaní v rozpore s vnútroštátnymi ustanoveniami, ktorými sa transponuje článok 12, alebo poskytovateľ úverových služieb, ktorý externe zabezpečuje činnosť spravovania úveru, vážne poruší príslušné právne ustanovenia vrátane vnútroštátnych ustanovení, ktorým sa transponuje táto smernica;
 - b) mechanizmy správy a riadenia a mechanizmy vnútornej kontroly správcu úveru podľa článku 5 ods. 1 písm. e) nezabezpečujú dodržiavanie práv dlžníka a súlad s pravidlami ochrany osobných údajov;
 - c) politika správcu úveru nie je vhodná pre riadne zaobchádzanie s dlžníkmi podľa článku 5 ods. 1 písm. f);
 - d) vnútorné postupy správcu úveru podľa článku 5 ods. 1 písm. g) nezabezpečujú zaznamenávanie a vybavovanie sťažností dlžníka v súlade s povinnosťami stanovenými vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktorými sa transponuje táto smernica;

- e) nákupca úveru alebo prípadne jeho zástupca určený v súlade s článkom 19 neoznamuje informácie stanovené vo vnútroštátnych ustanoveniach ktorými sa transponujú články 18 a 20;
- f) nákupca úveru alebo prípadne jeho zástupca určený v súlade s článkom 19 nedodrížiava požiadavku vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje článok 17;
- g) nákupca úveru nedodrížiava požiadavku vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje článok 19;
- h) úverová inštitúcia neoznami informácie stanovené vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktorými sa transponuje článok 15;
- i) správca úveru umožní jednej alebo viacerým osobám, ktoré nespĺňajú požiadavky stanovené v článku 5 ods. 1 písm. b), aby zostali členmi alebo sa stali členmi jeho riadiaceho alebo správneho orgánu;
- j) správca úveru nespĺňa požiadavky stanovené vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktorými sa transponuje článok 24;
- k) nákupca úveru alebo prípadne správcovia úverov alebo akýkoľvek subjekt uvedený v článku 2 ods. 5 písm. a) bode i) alebo iii) nedodrížavajú vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa transponuje článok 10;

- l) správca úveru prijíma a drží finančné prostriedky od dlžníkov, ak to nie je povolené v členskom štáte v súlade s článkom 6 ods. 1 písm. b);
 - m) správca úveru nespĺňa požiadavky stanovené vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktorými sa transponuje článok 6 ods. 2.
2. Správne sankcie a nápravné opatrenia uvedené v odseku 1 musia byť účinné, primerané a odrádzajúce a musia zahŕňať aspoň:
- a) odňatie povolenia vykonávať činnosti ako správca úveru;
 - b) príkaz vyžadujúci, aby správca úveru alebo nákupca úveru, alebo prípadne jeho zástupca určený v súlade s článkom 19 napravil porušenie, upustil od konania a zdržal sa opakovania uvedeného konania;
 - c) správne peňažné sankcie.
3. Členské štáty zabezpečia účinné vykonávanie správnych sankcií a nápravných opatrení.
4. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány pri určovaní typu správnych sankcií alebo nápravných opatrení a výšky správnych peňažných sankcií vzali do úvahy príslušné okolnosti vrátane týchto okolností:
- a) závažnosť a trvanie porušenia;

- b) miera zodpovednosti správcu úveru alebo nákupcu úveru, alebo prípadne jeho zástupcu určeného v súlade s článkom 19, ktorý je zodpovedný za porušenie;
- c) finančná sila správcu úveru alebo nákupcu úveru zodpovedného za porušenie vrátane odkazu na celkový obrat právnickej osoby alebo na ročný príjem fyzickej osoby;
- d) dôležitosť dosiahnutých ziskov alebo strát, ktorým sa zabránilo v dôsledku porušenia zo strany správcu úveru alebo nákupcu úveru, alebo prípadne jeho zástupcu určeného v súlade s článkom 19, ktorý je zodpovedný za porušenie, pokiaľ tieto zisky alebo straty možno určiť;
- e) straty spôsobené tretím stranám v dôsledku porušenia, pokiaľ tieto straty možno určiť;
- f) úroveň spolupráce správcu úveru alebo nákupcu úveru, ktorý je zodpovedný za porušenie, s príslušnými orgánmi;
- g) predchádzajúce porušenia zo strany správcu úveru alebo nákupcu úveru, alebo prípadne jeho zástupcu určeného v súlade s článkom 19, ktorý je zodpovedný za porušenie;
- h) akékoľvek skutočné alebo potenciálne systémové dôsledky porušenia.

5. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány mohli uplatňovať správne sankcie a nápravné opatrenia stanovené v odseku 2 voči členom riadiaceho alebo správneho orgánu a voči ďalším osobám, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva zodpovedné za porušenie.
6. Členské štáty zabezpečia, aby pred prijatím akéhokoľvek rozhodnutia, ktorým sa ukladajú správne sankcie alebo nápravné opatrenia stanovené v odseku 2 tohto článku, príslušné orgány poskytli dotknutému správcovi úveru, nákupcovi úveru alebo prípadne jeho zástupcovi určenému v súlade s článkom 19 možnosť vypočutia.
7. Členské štáty zabezpečia, aby každé rozhodnutie o uložení správnych sankcií alebo nápravných opatrení stanovených v odseku 2 bolo riadne odôvodnené a podliehalo právu odvolať sa.
8. Členské štáty sa môžu rozhodnúť nestanoviť pravidlá pre správne sankcie za porušenia, na ktoré sa podľa ich vnútroštátneho práva vzťahujú trestné sankcie. V takom prípade členské štáty oznámia Komisii príslušné trestnoprávne ustanovenia.

Hlava V

Záruky a povinnosť spolupracovať

Článok 24

Sťažnosti

1. Členské štáty zabezpečia, aby správcovia úverov stanovili a zachovávali účinné a transparentné postupy vybavovania sťažností od dlžníkov.
2. Členské štáty zabezpečia, aby správcovia úverov vybavovali sťažnosti dlžníkov bezplatne a aby správcovia úverov zaznamenávali sťažnosti a opatrenia prijaté na ich riešenie.
3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány stanovili a uverejnili postup vybavovania sťažností dlžníkov týkajúcich sa nákupcov úverov, správcov úverov a poskytovateľov úverových služieb a zabezpečia, aby sa uvedené sťažnosti vybavovali bezodkladne po ich doručení.

Článok 25

Ochrana osobných údajov

Spracúvanie osobných údajov na účely tejto smernice sa uskutočňuje v súlade s nariadeniami (EÚ) 2016/679 a (EÚ) 2018/1725.

Článok 26

Spolupráca medzi príslušnými orgánmi

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány uvedené v článkoch 8, 13, 14, 15, 18, 20 a 22 navzájom spolupracovali vždy, keď je to potrebné na účel vykonávania ich funkcií a povinností alebo právomocí podľa vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica. Uvedené príslušné orgány takisto koordinujú svoje kroky s cieľom predísť novej duplicite a prelínaniu pri uplatňovaní právomocí v oblasti dohľadu a správnych sankcií a nápravných opatrení na cezhraničné prípady.
2. Členské štáty zabezpečia, aby si príslušné orgány na požiadanie a bezodkladne navzájom poskytovali informácie požadované na účely vykonávania svojich funkcií a povinností podľa vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica.
3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány, ktoré pri vykonávaní svojich funkcií a povinností podľa tejto smernice dostanú dôverné informácie, použili tieto informácie iba počas vykonávania svojich funkcií a povinností podľa vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica. Výmena informácií medzi príslušnými orgánmi podlieha povinnosti služobného tajomstva uvedenej v článku 76 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ¹.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349).

4. Členské štáty stanoví, že všetky osoby, ktoré pracujú alebo pracovali pre príslušné orgány, a audítori alebo odborníci konajúci v mene príslušných orgánov sú viazaní povinnosťou služobného tajomstva.
5. Členské štáty prijímú potrebné správne a organizačné opatrenia na uľahčenie spolupráce stanovenej v tomto článku.
6. EBA uľahčí výmenu informácií medzi príslušnými orgánmi v členských štátoch a podporí ich spoluprácu.

Hlava VI

Zmeny

Článok 27

Zmeny smernice 2008/48/ES

Smernica 2008/48/ES sa mení takto:

1. Vkladá sa tento článok:

„Článok 11a

Informácie týkajúce sa úpravy podmienok zmluvy o úvere

Bez toho, aby boli dotknuté iné povinnosti podľa tejto smernice, členské štáty zabezpečia, aby pred úpravou podmienok zmluvy o úvere veriteľ oznámil spotrebiteľovi tieto informácie:

- a) jasný opis navrhovaných zmien a v náležitých prípadoch potreby súhlasu spotrebiteľa alebo zmien zavedených zo zákona;
- b) časový rámec na vykonanie zmien uvedených v písmene a);
- c) možnosti sťažnosti, ktoré má spotrebiteľ k dispozícii v súvislosti so zmenami uvedenými v písmene a);

- d) čas na podanie akejkoľvek takejto sťažnosti;
- e) názov a adresu príslušného orgánu, ktorému môže spotrebiteľ predložiť takúto sťažnosť.“

2. Vkladá sa tento článok:

„Článok 16a

Omeškanie a vymáhanie

- 1. Členské štáty od veriteľov vyžadujú, aby mali primerané politiky a postupy na to, aby sa vo vhodných prípadoch usilovali primerane upraviť podmienky splácania pred začatím vymáhacieho konania. Takéto opatrenia úpravy podmienok splácania okrem iných prvkov zohľadňujú situáciu spotrebiteľa a môžu okrem iných možností pozostávať z týchto opatrení:
 - a) úplné alebo čiastočné refinancovanie zmluvy o úvere;
 - b) úprava existujúcich podmienok zmluvy o úvere, čo môže okrem iného zahŕňať:
 - i) predĺženie trvania zmluvy o úvere;
 - ii) zmenu typu zmluvy o úvere;
 - iii) odloženie úhrady všetkých splátok alebo ich časti na určitý čas;

- iv) zmenu úrokovej sadzby;
 - v) ponuku platobných prázdnin;
 - vi) čiastočné splátky;
 - vii) menové konverzie;
 - viii) čiastočné odpustenie a konsolidáciu dlhu.
2. Zoznamom možných opatrení úpravy podmienok splácania stanoveným v odseku 1 písm. b) nie sú dotknuté pravidlá stanovené vo vnútroštátnom práve a nevyžaduje sa, aby členské štáty ustanovili vo svojom vnútroštátnom práve všetky tieto opatrenia.
 3. Členské štáty môžu vyžadovať, aby v prípade, keď veriteľ môže stanoviť a uložiť spotrebiteľovi v súvislosti s nesplácaním úveru poplatky, tieto poplatky neboli vyššie, ako je nevyhnutné na náhradu nákladov, ktoré veriteľovi vznikli v dôsledku takéhoto nesplácania úveru.
 4. Členské štáty môžu veriteľom umožniť, aby spotrebiteľovi v prípade nesplácania úveru ukladali dodatočné poplatky. V takomto prípade členské štáty určia hornú hranicu takýchto poplatkov.“

3. V článku 22 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Článok 16a ods. 3 a 4 však nebráni členským štátom zachovať alebo zaviesť prísnejšie ustanovenia na ochranu spotrebiteľov.“

Článok 28

Zmeny smernice 2014/17/EÚ

Smernica 2014/17/EÚ sa mení takto:

1. Vkladá sa tento článok:

„Článok 27a

Informácie týkajúce sa úpravy podmienok zmluvy o úvere

Bez toho, aby boli dotknuté iné povinnosti podľa tejto smernice, členské štáty zabezpečia, aby pred úpravou podmienok zmluvy o úvere veriteľ oznámil spotrebiteľovi tieto informácie:

- a) jasný opis navrhovaných zmien a v náležitých prípadoch potreby súhlasu spotrebiteľa alebo zmien zavedených zo zákona;

- b) časový rámec na vykonanie zmien uvedených v písmene a);
- c) možnosti sťažnosti, ktoré má spotrebiteľ k dispozícii v súvislosti so zmenami uvedenými v písmene a);
- d) čas na podanie akejkoľvek takejto sťažnosti;
- e) názov a adresu príslušného orgánu, ktorému môže spotrebiteľ predložiť takúto sťažnosť.“

2. Článok 28 sa mení takto:

- a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty od veriteľov vyžadujú, aby mali primerané politiky a postupy na to, aby sa vo vhodných prípadoch usilovali primerane upraviť podmienky splácania pred začatím konania vo veci realizácie záložného práva. Takéto opatrenia úpravy podmienok splácania okrem iných prvkov zohľadňujú situáciu spotrebiteľa a môžu okrem iných možností pozostávať z týchto opatrení:

- a) úplné alebo čiastočné refinancovanie zmluvy o úvere;
- b) úprava existujúcich podmienok zmluvy o úvere, čo môže okrem iného zahŕňať:
 - i) predĺženie trvania zmluvy o úvere;

- ii) zmenu typu zmluvy o úvere;
- iii) odloženie úhrady všetkých splátok alebo ich časti na určitý čas;
- iv) zmenu úrokovej sadzby;
- v) ponuku platobných prázdnin;
- vi) čiastočné splátky;
- vii) menové prepočty;
- viii) čiastočné odpustenie a konsolidáciu dlhu.“;

b) vkladá sa tento odsek:

„1a. Zoznamom možných opatrení úpravy podmienok splácania stanoveným v odseku 1 písm. b) nie sú dotknuté pravidlá stanovené vo vnútroštátnom práve a nevyžaduje sa, aby členské štáty ustanovili vo svojom vnútroštátnom práve všetky tieto opatrenia.“

3. Vkladá sa tento článok:

„Článok 28a

Postúpenie práv veriteľa alebo samotnej zmluvy o úvere

1. V prípade postúpenia práv veriteľa vyplývajúcich zo zmluvy o úvere alebo samotnej zmluvy o úvere na tretiu stranu má spotrebiteľ právo uplatniť voči nadobúdateľovi akékoľvek námietky, ktoré mal spotrebiteľ k dispozícii proti pôvodnému veriteľovi, vrátane vzájomného započítania pohľadávok, ak je v príslušnom členskom štáte povolené.
2. Spotrebiteľ musí byť o postúpení uvedenom v odseku 1 informovaný okrem prípadov, keď pôvodný veriteľ po dohode s nadobúdateľom naďalej spravuje úver vo vzťahu k spotrebiteľovi.“

Hlava VII

Závěrečné ustanovenia

Článek 29

Výbor

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011¹.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

Článok 30
Hodnotenie

1. Do ... [päť rokov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice] Komisia vykoná hodnotenie tejto smernice a predloží správu o hlavných zisteniach Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru. Hodnotenie obsahuje aspoň:
 - a) počet správcov úverov, ktorým bolo udelené povolenie, v Únii a počet správcov úverov poskytujúcich svoje služby v hostiteľskom členskom štáte;
 - b) počet práv veriteľov podľa nesplácaných zmlúv o úvere alebo počet nesplácaných zmlúv o úvere, ktoré kúpili od úverových inštitúcií nákupcovia úverov, ktorí majú bydlisko alebo majú svoje sídlo, alebo ak podľa ich vnútroštátneho práva nemajú sídlo, ich ústredie v tom istom členskom štáte ako úverová inštitúcia alebo v inom členskom štáte ako úverová inštitúcia alebo mimo Únie;
 - c) posúdenie existujúceho rizika prania špinavých peňazí a financovania terorizmu spojeného s činnosťami, ktoré vykonávajú správcovia úverov a nákupcovia úverov;
 - d) posúdenie spolupráce medzi príslušnými orgánmi podľa článku 26.

2. Ak sa v rámci hodnotenia identifikujú významné problémy pri fungovaní tejto smernice, v správe sa uvedie, ako Komisia plánuje riešiť identifikované problémy vrátane krokov a načasovania prípadnej revízie.

Článok 31

Doložka o preskúmaní

Bez toho, aby boli dotknuté legislatívne výsady Európskeho parlamentu a Rady, Komisia do ... [24 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice] predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o:

- a) primeranosti regulačného rámca, pokiaľ ide o prípadné zavedenie hornej hranice poplatkov vyplývajúcich z prípadu zlyhania uplatniteľných na zmluvy o úvere uzatvorené s:
 - i) fyzickými osobami na účely súvisiace s obchodom, podnikaním alebo povolaním týchto fyzických osôb;
 - ii) MSP, ako sa vymedzujú v článku 2 prílohy k odporúčaniu 2003/361/ES;
 - iii) ktorýmkoľvek dlžníkom za predpokladu, že úver je zaručený fyzickou osobou alebo je zabezpečený aktívami alebo majetkom patriacim tejto fyzickej osobe;

- b) relevantných aspektoch, vrátane možných opatrení úpravy podmienok splácania, zmlúv o úvere uzavretých s:
- i) fyzickými osobami na účely súvisiace s obchodom, podnikaním alebo povolaním týchto fyzických osôb;
 - ii) mikropodnikmi, malými alebo strednými podnikmi, ako sa vymedzujú v článku 2 prílohy k odporúčaniu 2003/361/ES;
 - iii) ktorýmkoľvek dlžníkom za predpokladu, že úver je zaručený fyzickou osobou alebo je zabezpečený aktívami alebo majetkom patriacim tejto fyzickej osobe;
- c) potrebe a uskutočniteľnosti vypracovania vykonávacích alebo regulačných technických predpisov alebo iných vhodných prostriedkov na zavedenie spoločných formátov na podávanie správ pre oznámenia pre dlžníkov podľa článku 10 ods. 2 a o opatreniach úpravy podmienok splácania.

Vo vhodných prípadoch sa k správe uvedenej v prvom odseku priloží legislatívny návrh.

Článok 32

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia do ... [24 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice] zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení.

2. Ustanovenia uvedené v odseku 1 uplatňujú od ... [24 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice plus 1 deň].

Odchyľne od prvého pododseku sa subjektom, ktoré v súlade s vnútroštátnym právom už vykonávajú činnosti spravovania úveru k ... [24 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice plus jeden deň] povoľuje pokračovať vo vykonávaní týchto činností spravovania úveru vo svojom domovskom členskom štáte do ... [30 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice] alebo do dňa, keď získajú povolenie v súlade s touto smernicou, podľa toho, čo nastane skôr.

Členské štáty, ktoré už majú zavedené režimy, ktoré sú rovnocenné alebo prísnejšie ako režimy stanovené v tejto smernici pre činnosti spravovania úveru, môžu povoliť subjektom, ktoré už vykonávajú činnosti spravovania úveru podľa týchto režimov k ... [24 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice plus jeden deň] byť automaticky uznané za správcov úverov, ktorým bolo udelené povolenie podľa vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica.

3. Členské štáty uvedú priamo v ustanoveniach uvedených v odseku 1 alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.
4. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 33
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 34
Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V ...

Za Európsky parlament
predseda

Za Radu
predseda
